

ZEMĚMĚŘICKÝ A KATASTRÁLNÍ INSPEKTORÁT V ČESKÝCH BUDĚJOVICÍCH
Lidická tř. 124/11, 370 86 České Budějovice

Čj.: ZKI CB-P-1/237/2022-29

Vyřizuje: Ing. Tomášek, JUDr. Pumpr, Ing. Horová, Ing. Kadounová
České Budějovice, 20. února 2023

R O Z H O D N U T Í

Účastník řízení:

Ing. X. Y., narozená XX. XX. XXXX, bytem XXX, číslo úředního oprávnění ověřovatele XXXX/XXXX, zastoupená na základě plné moci ze dne XX. XX. 2022 JUDr. X. Y., advokátem se sídlem XXX

Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích (dále též „ZKI“) jako věcně a místně příslušný orgán státní správy podle § 4 písm. f) a přílohy č. 1 zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, v řízení o přestupku vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“),
r o z h o d l t a k t o :

1. Ing. X. Y., narozená XX. XX. XXXX, bytem XXX, číslo úředního oprávnění ověřovatele XXXX/XXXX, s e

uznává vinnou

z přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona č. 200/1994 Sb., o zeměměřictví a o změně a doplnění některých zákonů souvisejících s jeho zavedením, ve znění pozdějších předpisů (dále též „zákon o zeměměřictví“), kterého se z nedbalosti dopustila tím, že **dne XX. XX. 2019 ověřila pod číslem ověření XX/2019 elaborát zjišťování průběhu hranic vnitřních obvodů komplexní pozemkové úpravy a s nimi související záznam podrobného měření změn č. XXX, vše pro katastrální území XXX, přestože obsahovaly vady a nedostatky popsány v odůvodnění tohoto rozhodnutí. Obviněná nepostupovala v souladu se zákonnou povinností stanovenou v ustanovení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, dle něhož je povinna jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a), b) a d) této právní normy. Obviněná svým**

protiprávním jednáním naplnila skutkovou podstatu přestupku na úseku zeměměřictví podle ustanovení § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.

2. Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích ukládá podle § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví, za tento přestupek Ing. X. Y.

pokutu ve výši 175 000 Kč

(slovy stosedmdesátpěttisíc korun českých). Pokuta je splatná do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet u České národní banky, číslo účtu 3754-17720231/0710, variabilní symbol XXX, konstantní symbol 1148 pro úhradu převodem z účtu, 1149 při platbě složenkou.

3. Obviněné se v souladu s § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, **ukládá povinnost** nahradit náklady řízení paušální částkou

ve výši 1 000 Kč

(slovy jedentisíc korun českých) splatnou do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet ZKI číslo účtu 19-41528231/0710, variabilní symbol: 202201.

Odůvodnění:

I. Vymezení případu

1. Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích vykonal v souladu s § 4 písm. b) zákona č. 359/1992 Sb., o zeměměřických a katastrálních orgánech, ve znění pozdějších předpisů, a § 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, ve znění pozdějších předpisů, dohled na ověřování výsledků zeměměřických činností (dále jen „dohled“) na elaborát zjišťování průběhu hranic vnitřních obvodů komplexní pozemkové úpravy (dále též „ZH pro KoPÚ“ nebo „ZH“) v katastrálním území (dále jen „k.ú.“) XXX v rozsahu náčrtů č. XXX-20 až č. XXX-30.
2. Výše uvedený elaborát zjišťování hranic byl ověřen fyzickou osobou, úředně oprávněnou zeměměřickou inženýrkou, Ing. X. Y., dne XX. XX. 2019 pod číslem evidence ověřovaných výsledků XX/2019 a byl opatřen ověřovací doložkou podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona o zeměměřictví.

3. Zjištěné závady byly v rámci dohledu provedeného ZKI protokolárně sepsány v dodatku k protokolu o dohledu čj.: ZKI CB-D-29/428/2021-18 ze dne 24. 2. 2022 včetně vyřízení podaných námitek čj.: ZKI CB-D-29/428/2021-17 ze dne 28. 1. 2022 (dále jen „Protokol1“). Protokol1 byl Ing. X. Y. doručen dne 10. 3. 2022, téhož dne se s výsledkem dohledu Ing. X. Y. také seznámila.
4. Zeměměřický a katastrální inspektorát v Českých Budějovicích vykonal dohled na elaborát ZH pro KoPÚ v k.ú. XXX v rozsahu náčrtů č. XXX-1 až č. XXX-5.
5. Výše uvedený elaborát zjišťování hranic byl ověřen fyzickou osobou, úředně oprávněnou zeměměřickou inženýrkou, Ing. X. Y., dne 3. 6. 2019 pod číslem evidence ověřovaných výsledků XX/2019 a byl opatřen ověřovací doložkou podle ustanovení § 16 odst. 4 zákona o zeměměřictví.
6. Zjištěné závady byly v rámci dohledu provedeného ZKI protokolárně sepsány v Protokolu o dohledu čj.: ZKI CB-D-36/475/2021-20 ze dne 25. 10. 2021 (dále jen „Protokol2“). Protokol2 byl Ing. X. Y. doručen dne 8. 11. 2021, téhož dne se s výsledkem dohledu Ing. X. Y. také seznámila.
7. Protože výsledky obou dohledů na ověření elaborátu ZH pro KoPÚ v k.ú. XXX nasvědčovaly tomu, že úředně oprávněnou zeměměřickou inženýrkou Ing. X. Y. nebyly dodrženy povinnosti stanovené jí jako ověřovateli v § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, zahájil ZKI se jmenovanou řízení o přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.
8. ZKI zahájil řízení o přestupku jako orgán státní správy věcně příslušný podle § 4 písm. f) zákona č. 359/1992 Sb., ve znění pozdějších předpisů a místně příslušný s výkonem působnosti pro územní obvod Jihočeského kraje podle přílohy č. 1 k témuž zákonu, když předmětné dokumentace se dotýkaly pozemků nacházejících se v k.ú. XXX a byly předloženy k využití pro účely katastru Katastrálnímu úřadu pro Jihočeský kraj a v Jihočeském kraji byly též ověřeny.
9. ZKI zahájil řízení o přestupku z moci úřední podle § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 46 odst. 1 správního řádu, dnem doručení oznámení o zahájení řízení o přestupku čj. ZKI CB-P-1/237/2022-1 ze dne 29. 4. 2022 Ing. X. Y. (dále též „obviněná“), tj. dnem 13. 5. 2022.
10. ZKI obdržel dne 2. 6. 2022 oznámení o převzetí obhajoby společně s žádostí o prodloužení lhůty a nařízení ústního jednání. Na základě plné moci ze dne XX. XX. 2022 převzal obhajobu obviněné JUDr. X. Y. Současně byl ZKI požádán o prodloužení lhůty k vyjádření se k podkladům před vydáním rozhodnutí, o možnost nahlédnutí do spisového materiálu, kdy termín bude předem telefonicky dohodnut, o nařízení ústního jednání, aby obviněná mohla navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy či vyjádřit své stanovisko k danému řízení.
11. Dopisem čj. ZKI CB-P-1/237/2022-7, ze dne 6. 6. 2022 (doručeno právnímu zástupci obviněné dne 6. 6. 2022) byla obviněná vyzvána k seznámení se s obsahem spisu před vydáním rozhodnutí a byla jí navržena možnost tak učinit dne 8. 6. 2022, když tento termín byl předem telefonicky sjednán s právním zástupcem obviněné. Zároveň byla obviněná vyzvána k předložení dokladů majících vliv na výši stanovené sankce apod.

12. Dne 8. 6. 2022 se na ZKI dostavila Mgr. X. Y., která se prokázala substituční plnou mocí ze dne XX. XX. 2022, kterou ji JUDr. X. Y. zmocnil, aby ho zastupovala ve věci nahlížení do spisu konaného dne 8. 6. 2022. Mgr. X. Y. se seznámila s veškerými podklady pro rozhodnutí o přestupku.
13. Dopisem čj. ZKI CB-P-1/237/2022-9, ze dne 16. 6. 2022 (doručeno právnímu zástupci obviněné dne 17. 6. 2022) byla obviněná informována o nařízení ústního jednání s termínem stanoveným na den 24. 6. 2022 v 9:00 hod. Dne 24. 6. 2022 se dostavila obviněná, společně s jejím právním zástupce JUDr. X. Y., a kolegou Ing. X. Y.. Za přítomnosti zaměstnanců ZKI v Českých Budějovicích Ing. Tomáška, Ing. Horové, Ing. Kadounové a JUDr. Pumpa byl projednán Protokol1. Do spisu bylo Ing. X. Y. doplněno daňové přiznání za rok 2021. Při ústním jednání bylo dohodnuto, že v projednání přestupku vztahujícího se k Protokolu2 bude pokračováno dne 28. 6. 2022 ve 13:00 hod.
14. Dne 28. 6. 2022 se dostavila obviněná a kolega Ing. X. Y.. Za přítomnosti zaměstnanců ZKI v Českých Budějovicích Ing. Tomáška, Ing. Kadounové a JUDr. Pumpa byl částečně projednán Protokol2. Při ústním jednání bylo dohodnuto, že v projednání přestupku vztahujícího se k Protokolu2 bude pokračováno dne 7. 7. 2022 v 7:00 hod.
15. Dne 7. 7. 2022 se dostavila obviněná a kolega Ing. X. Y.. Za přítomnosti zaměstnanců ZKI v Českých Budějovicích Ing. Tomáška a Ing. Kadounové byl doprojednán Protokol2. Při ústním jednání bylo dohodnuto, že písemné vyjádření k projednanému přestupku bude zasláno obviněnou s termínem dodání do 15. 8. 2022. ZKI dal současně obviněné možnost vyjádřit se k vedenému správnímu řízení, seznámit se s veškerými důkazy a nahlédnout do spisu dle § 36 odst. 1 až 3 správního řádu.
16. ZKI obdržel dne 12. 7. 2022 od obviněné doplnění vyjádření k zápisu protokolů z ústního jednání konaného ve dnech 24. 6. 2022, 28. 6. 2022 a 7. 7. 2022. Totožný dokument byl ZKI doručen také dne 13. 7. 2022.
17. Dopisem čj. ZKI CB-P-1/237/2022-19, ze dne 1. 9. 2022 (doručeno právnímu zástupci obviněné dne 1. 9. 2022) bylo obviněné sděleno, že byly doplněny podklady pro vydání rozhodnutí ve věci správního řízení o přestupku na úseku zeměměřictví a obviněná byla vyzvána k seznámení se s obsahem spisu před vydáním rozhodnutí s termínem do 9. 9. 2022. Na výzvu ZKI obviněná nikterak nereagovala.
18. Dne 29. 9. 2022 vydal ZKI pod čj. ZKI CB-P-1/237/2022-20 rozhodnutí ve věci. Podle jeho výroku se obviněná uznává vinnou z přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví. ZKI uložil obviněné podle § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví, za tento přestupek pokutu ve výši 175 000 Kč a povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.
19. Proti vydanému rozhodnutí podala obviněná odvolání ze dne 13. 10. 2022, doručené ZKI téhož dne. Jelikož odvolání nesplňovalo předepsané náležitosti dle § 82 odst. 2 správního řádu, ZKI dne 17. 10. 2022 vyzval obviněnou k odstranění nedostatků odvolání ve lhůtě do 14. 11. 2022.

20. ZKI bylo dne 26. 10. 2022 doručeno doplnění odvolání o jeho odůvodnění. Obviněná na základě podaného odvolání požadovala, aby napadené rozhodnutí bylo odvolacím správním orgánem podle § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu zrušeno a věc vrácena ZKI k novému projednání, případně v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnutí změněno, a to v otázce vinny, případně minimálně v otázce uložené sankce.
21. ZKI sám ve smyslu § 87 správního řádu nerozhodl a postoupil je podle § 88 odst. 1 správního řádu spolu se spisovým materiálem dne 15. 11. 2022 Českému úřadu zeměměřickému a katastrálnímu – samostatné oddělení kontroly a dohledu (dále jen „odvolací orgán“).
22. Odvolací orgán svým rozhodnutím čj. ČÚZK-42546/2022 ze dne 14. 12. 2022 zrušil rozhodnutí ZKI a věc vrátil k novému projednání a rozhodnutí.
23. Dopisem čj. ZKI CB-P-1/237/2022-28, ze dne 25. 1. 2023 bylo obviněné sděleno, že byly shromážděny podklady pro vydání rozhodnutí ve věci správního řízení o přestupku na úseku zeměměřictví a obviněná byla vyzvána k seznámení se s obsahem spisu před vydáním rozhodnutí s termínem do 3. 2. 2023. Na výzvu ZKI obviněná nikterak nereagovala.

II. Posouzení odpovědnosti obviněné za přestupek

24. Podle § 4 odst. 1 písm. b) a c) zákona o zeměměřictví jsou zeměměřickými činnostmi ve veřejném zájmu, mimo jiné, i vyhotovení elaborátu zjišťování hranic jako podkladu pro vyhotovení nového souboru geodetických informací katastru nemovitostí a vyhotovení geometrického plánu.
25. Podle § 47 a následujících zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), jsou elaborát zjišťování hranic i geometrický plán činnostmi pro účely katastru.
26. Dle § 12 odst. 1 zákona o zeměměřictví musí být výsledky zeměměřických činností využívané pro správu a vedení katastru nemovitostí ověřeny fyzickou osobou, které bylo uděleno úřední oprávnění pro ověřování výsledků zeměměřických činností. Dle § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví je fyzická osoba s úředním oprávněním povinna jednat odborně, nestranně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví. V § 13 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví jsou uvedeny mimo jiných i nový soubor geodetických informací katastru nemovitostí a geometrický plán.
27. Dle § 16 odst. 2 zákona o zeměměřictví *„fyzická osoba s úředním oprávněním odpovídá za odbornou úroveň jí ověřených výsledků zeměměřických činností, za dosažení předepsané přesnosti a za správnost a úplnost náležitostí podle právních předpisů“*.
28. Dle ustanovení § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví *„fyzická osoba, které bylo uděleno úřední oprávnění, se dopustí přestupku tím, že nedodrží podmínky nebo povinnosti stanovené tímto (zeměměřickým) zákonem pro ověřování výsledků zeměměřických činností využívaných pro katastr nemovitostí České republiky nebo státní mapové dílo.“*. Dle § 17b odst. 3 citovaného zákona může být fyzické osobě, které bylo uděleno úřední oprávnění, za tento přestupek uložena pokuta do 250 000 Kč.

29. Konkrétní pochybení z Protokolu1 a Protokolu2, která správní orgán považuje za naplnění uvedené skutkové podstaty, jsou porušení § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví – obviněná jednala podle ZKI neodborně a nevycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci, když ověřila elaborát zjišťování hranic v rámci KoPÚ v k.ú. XXX, ve kterém se nacházelo velmi významné množství pochybení, která jsou dále rozvinuta v čl. V odůvodnění tohoto rozhodnutí.

K jednotlivým pochybením dle Protokolu1 ZKI uvádí:

30. K bodu č. 1, 19, 29, 36, 43, 91, 114, 124, 135, 142, 148 a 154, a sice že součástí elaborátu ZH nebyla dokumentace konceptů, ZKI uvádí, že se jedná o jednoznačné pochybení. Dle bodu 4.2.6.1 písm. e) bod č. 1 Návodu pro obnovu katastrálního operátu a převod, čj. ČÚZK-01500/2015-22 (dále též „Návod“ nebo „NOKOP“) elaborát ZH obsahuje *náčrty zjišťování hranic s přehledem jejich kladu, včetně pomocných grafických konceptů*. Návod ve své kapitole č. 5 potom neobsahuje žádnou úlevu z tohoto ustanovení při ZH obvodu pozemkových úprav. Pokud obviněná ve smyslu § 12 odst. 3 zákona o zeměměřictví elaborát ZH ověřila, že svými náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům, potom jednoznačně porušila § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, dle kterého je fyzická osoba s úředním oprávněním povinna jednat odborně, nestraně a vycházet vždy ze spolehlivě zjištěného stavu věci při ověřování výsledků zeměměřických činností uvedených v § 13 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví.

Koncept, pokud je vyhotoven, je velice významnou součástí elaborátu ZH, mnohdy je to jediný mapový výstup, se kterým jsou vlastníci seznámeni v okamžiku podepsání soupisu nemovitostí. Na jeho podkladě se vyhotovuje vlastní náčrt ZH. S odstupem času je potom snížena možnost obhajovat výsledek ZH např. při námitkovém řízení (§ 45 odst. 3 katastrálního zákona) nebo v řízení o opravě chyby (§ 36 katastrálního zákona). Z technické zprávy (dále jen „TZ“) potom vůbec nevyplyvá, že by byla použita technologie, která umožňuje vyhotovit náčrt ZH bez předchozího vyhotovení pomocného grafického konceptu. Ostatně ani obviněná proti takovému zjištění nic nenamítala při podání námitek proti kontrolnímu zjištění uvedenému v Protokolu1. Takové pochybení považuje ZKI za vážné porušení právních předpisů, neboť byla vynechána podstatná část náležitostí elaborátu ZH.

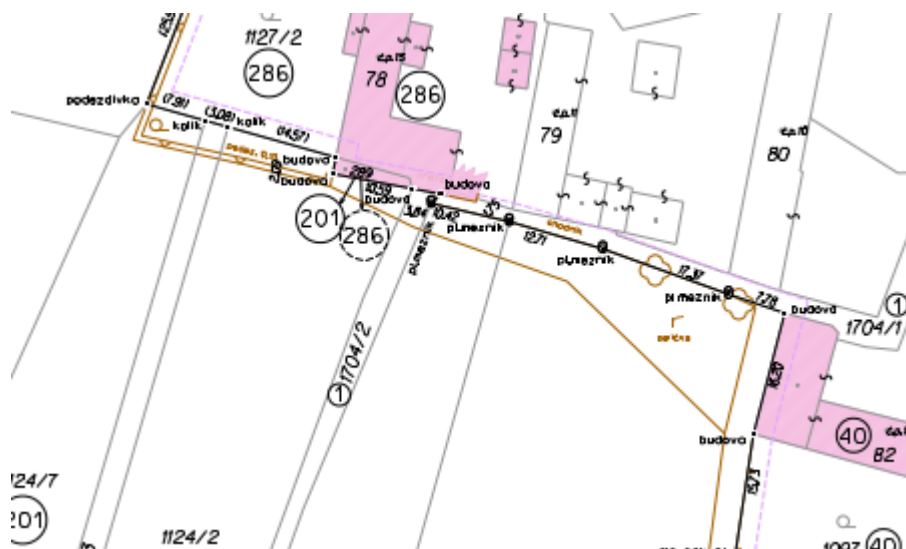
31. Z bodu č. 2, 17, 27, 34, 41, 89, 112, 122, 133, 140, 146 a 152 Protokolu1 vyplývá, že na obale soupisu nemovitostí (dále jen „SN“) nebyli uvedeni vlastníci, kteří se nedostavili ani neposlali zástupce. Tito nedostavivší se vlastníci mají být dovozováni ze soupisu nemovitostí, a to na základě poznámky na obale SN „viz soupis nemovitostí“. Nicméně tato skutečnost nebyla uvedena v SN, ve skutečnosti bylo odkazováno na prezenční listinu, která však není v TZ popsána, z bodu č. 7 TZ vyplývá pouze, že existuje. ZKI na takové pochybení pohlíží jako na pochybení méně závažné, avšak je porušením § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví a samo o sobě vyplývá z tohoto pochybení neodborná úroveň TZ.
32. Z bodů č. 3, 22, 24, 25, 31, 32, 39, 45, 101, 131, 138, 144 a 150 Protokolu1 vyplývá závažné porušení právních předpisů, a sice že nebylo postupováno dle skutečného stavu v terénu, jak předpokládá § 42 odst. 1 katastrálního zákona a § 50 odst. 1 katastrální vyhlášky. Skutečnost, že se musí vycházet ze skutečného stavu, je dovozena z odborného náhledu na důvody obnovy katastrálního operátu, uvedené v § 41 katastrálního zákona, dle kterého „*k obnově katastrálního operátu novým mapováním se přistoupí, pokud geometrické a polohové určení nemovitostí v důsledku značného počtu změn, nedostatečné přesnosti nebo použitého měřítko katastrální mapy již nevyhovuje současným požadavkům na vedení katastru, popřípadě dojde-*

li ke ztrátě, zničení nebo takovému poškození katastrálního operátu, že není možné nebo účelné ho rekonstruovat z dokumentovaných podkladů platného stavu.“ Ze samotného ustanovení § 41 je tak jednoznačně dovoditelné, že předvytyčení dosavadního operátu a následné vyšetření předvytyčených bodů může být považováno za odborné jen v případech, kdy se v terénu nenachází žádná hranice pozemku. V případech, kdy se v terénu nachází rozhrada na vlastnické hranici, tak i v případech, kdy není vlastnickou hranicí, musí být tento stav prověřen (viz § 42 odst. 2 katastrálního zákona, § 50 odst. 3 katastrální vyhlášky). Přestože obnovou katastrálního operátu nesmí dojít ke změně právních vztahů, není možné obcházet vkladové řízení, ve svém důsledku hranice zmapovaná vypadá (je zobrazena) vždy rozdílně oproti dosavadnímu zobrazení. Ostatně takto vyplývá i z rozsudku NSS, čj. 1 As 46/2008, dle kterého *„Nejvyšší správní soud přisvědčuje názoru žalovaného, že obnova katastrálního operátu novým mapováním nemůže být již z podstaty věrnou kopií operátu, který má nahradit, což plyne z § 3 zákona č. 22/1964 Sb., o evidenci nemovitostí, protože orgány geodézie měly při obnově operátu evidence nemovitostí postupovat v souladu se skutečným stavem.“* Legislativní ustanovení se mezi jednotlivými pozemkovými evidencemi neliší, odborný náhled na způsob mapování je nezměněn od roku 1824 (viz § 204 - § 211 Instrukce z r. 1824 ku provedení zemského měření pro všeobecný katastr nařízeného v §§ 8 a 9 nejvyššího patentu ze dne 23. prosince 1817). Předvytyčení tak má sloužit k nalezení skutečné hranice pozemku. Za skutečnou hranici pozemku může být výsledek předvytyčení považován jen v situacích, kdy se v terénu žádná hranice nenachází, anebo v situacích, kdy komise stav prověří a dojde ke zjištění, že trvale označená hranice v terénu není hranicí odpovídající stavu při prvotním geometrickém (a polohovém) určení odpovídající parcely.

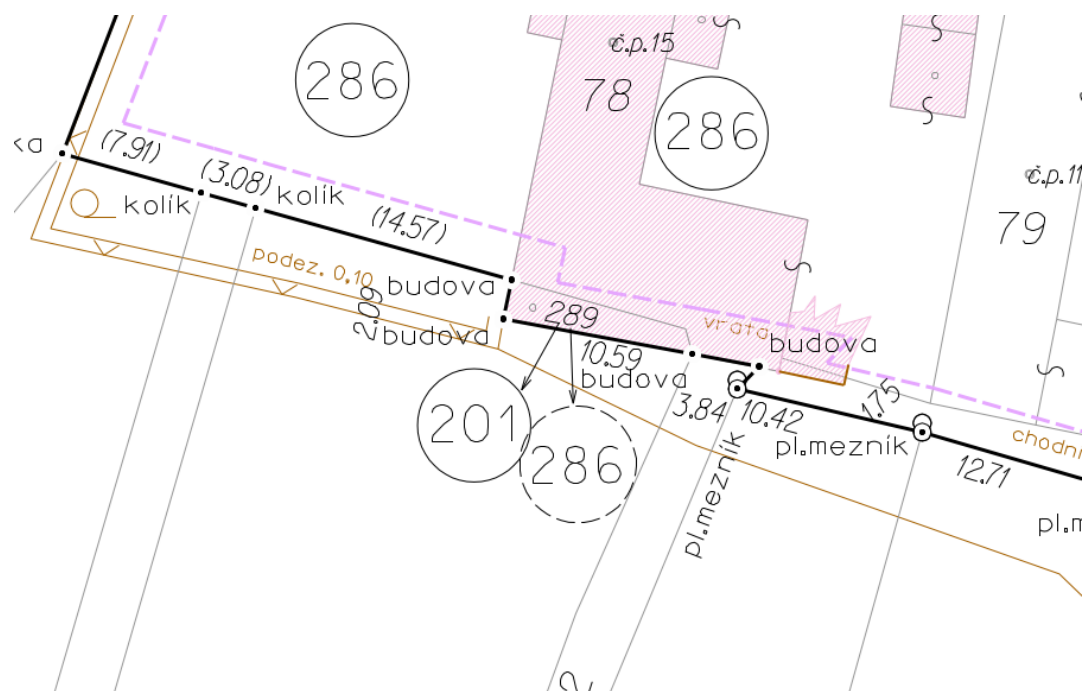
33. Zatímco u kontrolního zjištění č. 22, 24, 25, 31, 32 a 144 Protokolu¹ je dovoditelné, že se hranice mohla změnit (hranice koryta vodního toku), možnost ztotožnění hranice evidované a skutečné nebyla v ověřeném elaborátu ZH vůbec řešena. U zjištění č. 39, 45 a 101 Protokolu¹ vůbec není patrné, proč byla hranice šetřena v blízkosti skutečného rozhraní pozemků, zde se jedná o jednoznačné porušení odbornosti, kdy byl v terénu realizován evidovaný stav, přestože tento stav byl považován za nedostatečný (proto byla hranice mapována). Přímá realizace evidovaných souřadnic, bez jakéhokoliv odborného výkonu, je považována za postup laický, tedy nikoliv postup odborný.
34. U bodu č. 39 Protokolu¹ se lze jen částečně ztotožnit s vyjádřením obviněné, když uváděný trojúhelníček lze považovat za součást lesa, avšak ve směru západ-východ nebyla hranice šetřena dle skutečného stavu.
35. U bodu č. 45 Protokolu¹ bylo při projednání přestupku zjištěno, že vyšetřená hranice (její souřadnice) byla posunuta o 2,60 m, což je v pořádku, přesto se však vyšetřený bod zjevně nenachází na trojmezí pozemků, plastový hraniční znak byl zjevně umístěn v cestě. U tohoto bodu Protokolu¹ (č. 45) je evidentní, že se obviněná při ověřování elaborátu snažila postupovat odborně, avšak není zřejmé, z jakého důvodu se odvolává na mezní chyby, když tyto mají při šetření omezené využití.
36. U kontrolního zjištění č. 101 Protokolu¹ je situace jednoznačným pochybením, nebylo postupováno dle skutečného stavu.
37. Avšak zjištění č. 131 a 150 Protokolu¹ opět plně zapadá do porušení odbornosti při mapování obvodu, kdy byla ignorována skutečná hranice v terénu, obdobně jako skutečnost, že bylo

mapováno území s katastrální mapou, jež byla vyhotovena na podkladě mapování stabilního katastru v původním měřítku 1:2880. Mapa v takovém měřítku nemohla nést informace o různých výstupcích a polohových detailech a byla zatížena vysokou mírou generalizace. Právě nové mapování umožňuje hranice určit s výstupky a detaily od 0,10 m, tj. upřesněním hranice není pouhá změna kódu kvality (dále též „kk“), ale i větší detailnost v SGI tak, aby mohl katastr nemovitostí sloužit účelům uvedeným v § 1 odst. 2 katastrálního zákona. Pokud původní mapa, před tvorbou katastrální mapy digitalizované (dále jen „KMD“), byla v dané lokalitě v měřítku 1:2880, při schopnosti číst a zakreslovat do mapy s přesností 0,1 mm, nebylo možné zobrazit v mapě detaily o velikosti do cca 0,86 m. Takové detaily se při mapování dohledávají, šetří a měří. Porušením odborného postupu byla získána výrazná výhoda oproti těm zeměměřičům, kteří předpisy dodržují.

38. Z bodu č. 4, 46 a 55 Protokolu1 vyplývá, že při zobrazení šetřené hranice v náčrtu ZH nebyla rozlišována vlastnická a nevlastnická hranice (hranice druhu pozemku). Pro vlastnické a nevlastnické hranice platí různé postupy při jejich šetření apod. Vzhledem ke skutečnosti, že v lokalitě bylo u vlastnických a nevlastnických hranic pozemků postupováno obdobně, potom nedostatek spočívající v jejich nerozlišování v náčrtu lze hodnotit jako usnadnění práce při vyhotovování elaborátu zjišťování hranic.
39. Z bodu č. 5, 47, 128 a 137 Protokolu1 vyplývá, že ve třech případech náčrt ZH nebyl doplněn detailem zobrazené skutečnosti, v důsledku se tak stal náčrt ZH nečitelný. Samotná skutečnost, že náčrty ZH byly na vnitřním obvodu vyhotoveny v měřítku 1:1000 je do jisté míry neodborným postupem. V měřítku 1:1000 je podkladová mapa (KMD). Je tak zjevné, že při zjišťování hranic vůbec nebylo počítáno se skutečností, že by mohl být průběh hranic vyšetřen a následně zobrazen podrobněji, než jak tomu bylo v operátu dosavadním (obnovovaném).

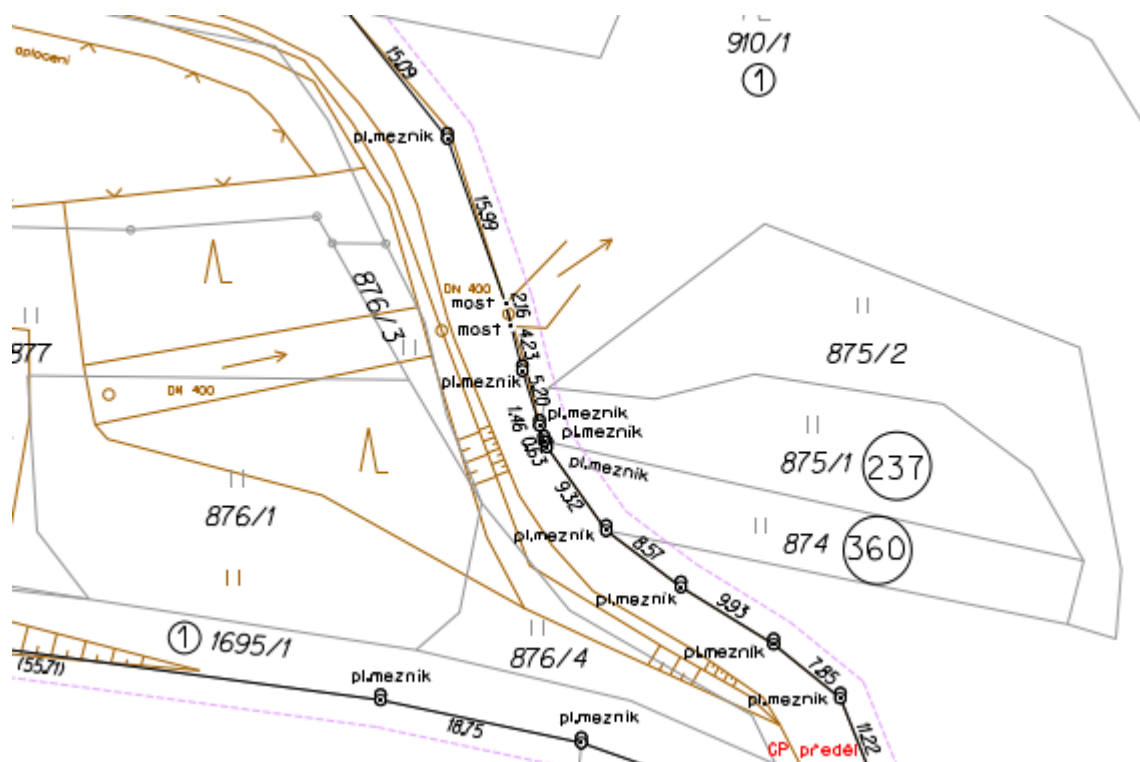

Zobrazení náčrtu při 100% zvětšení (PDF)

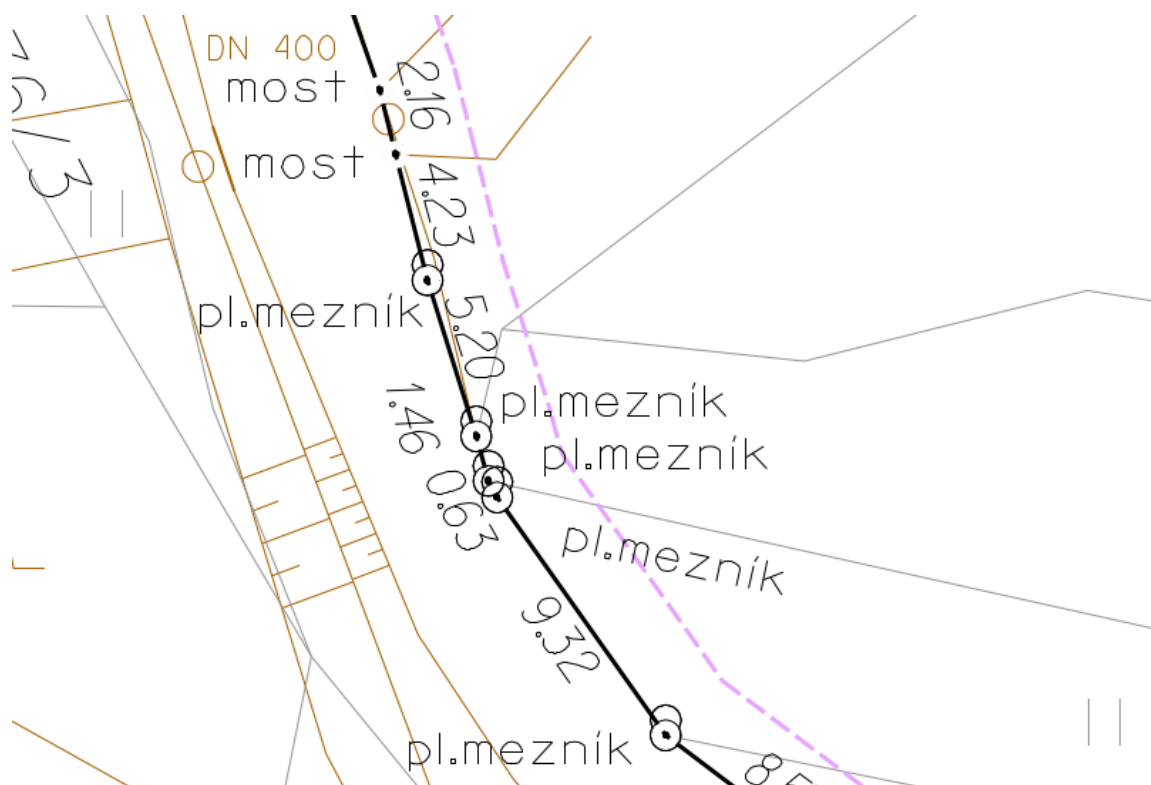

Zobrazení náčrtu při 400% zvětšení (PDF)

40. Např. u kontrolního zjištění č. 137 Protokolu1 týkajícího se náčrtu č. XXX-27 jsou zobrazeny dva hraniční znaky, které v terénu dělí vzdálenost 0,63 m (viz následující obrázky). Při zobrazení v měřítku 1:1000 tak dochází k situaci, že tyto body jsou od sebe vzdáleny v náčrtu pouhých 0,0006 m (0,6 mm) a značky mezníků se tak překrývají a splývají. Všechny dílčí části elaborátu ZH musí mít analogovou podobu (viz ustanovení bodu 4.2.6.2 Návodu), nelze tak vycházet primárně z vyhotovení náčrtu ve formátu PDF.

Zobrazení náčrtu při 100% zvětšení (PDF)

Zobrazení náčrtu při 400% zvětšení (PDF)

41. Z bodu č. 6, 20, 30, 37, 44, 48, 92, 115, 125, 136, 143, 149 a 155 Protokolu1 vyplývá porušení ustanovení bod 4.2.5.1 písm. g) Návodu, neboť byl použit pro fialovou lemovku na styku neobnovované části uvnitř katastrálního území chybný typ čáry.
42. Z bodu č. 7, 52, 69, 72, 85, 86, 93, 94, 99, 102 a 105 Protokolu1 vyplývá pochybení při stanovování obvodu (jedná se o pochybení Státního pozemkového úřadu, Pobočka České Budějovice), ale i pochybení při šetření hranic na obvodu. V situacích, které jsou popisovány v těchto bodech, měl být nesoulad mezi skutečností a evidencí řešen, ať už oddělením části pozemku nebo ztotožněním hranic, v jednom případě nebyl dokonce respektován původní výsledek zeměměřické činnosti (kontrolní zjištění č. 86). Jakkoliv se jedná o pochybení předsedy komise, který má vlastníky upozorňovat na nesoulady a má povinnost prošetřit jejich důvod, za jeho činnost přebírá objektivní odpovědnost ověřovatel. Pokud je situace zdůvodňována např. nápravou při projekčních pracích, nelze takové zdůvodnění vzít v potaz, neboť výsledek projekčních prací není v tuto chvíli plně znám. ZKI se při své činnosti setkává i se situacemi, kdy při projekčních pracích není respektován skutečný stav terénu apod. V mnoha případech je argumentováno skutečnostmi, které nejsou z elaborátu patrné (např. že nelze stabilizovat hranici pro poškození povrchu zahrady). V některých obdobných situacích bylo postupováno správně, ovšem v rámci elaborátu nebylo postupováno jednotně.
43. U bodů č. 52, 93, 94 a 105 Protokolu1 se lze částečně ztotožnit s argumentací obviněné. Avšak u ostatních zmiňovaných kontrolních zjištění tomu tak není. U bodu č. 12 a 69 (druhá část) resp. 86, kdy nebyl respektován původní výsledek zeměměřické činnosti anebo stav terénu, se nelze s vyjádřením ztotožnit vůbec. Pouhým nahlédnutím na původní výsledek zeměměřické činnosti je seznatelná chyba v mapě (KMD), která měla být řešena, neboť

obviněná má přímo stanovenou povinnost zákonem o zeměměřictví postupovat při ověřování výsledku zeměměřické činnosti ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Takto obviněná nepostupovala ani věc v TZ neodůvodnila a při projednání přestupku se odkazovala na výsledky zeměměřických činností, které s místem nesouvisí, nelze je tedy považovat za původní výsledky zeměměřických činností. Ani argumentace, že se stav v terénu v době po ZH změnil, neobstojí. Skutečnost, že bylo postupováno nejen v rozporu s původním výsledkem zeměměřické činnosti /ve smyslu § 2 odst. 1 písm. g) katastrální vyhlášky/, ale i v rozporu se stavem terénu, je seznatelná přímo z ověřeného náčrtu ZH.

44. U bodu č. 72 Protokolu¹ lze dát za pravdu obviněné pouze částečně. Zatímco rozhraní parcel p.č. 1130/7 a p.č. 1124/9 bylo vyšetřeno správně, v souladu s původním výsledkem zeměměřické činnosti (PN č. -67), rozhraní parcel st. č. 136 a st. č. 135 bylo vyšetřeno mimo skutečný stav, který je v souladu s platným geometrickým a polohovým určením. U bodu č. 85 Protokolu¹ lze dát vyjádření obviněné za pravdu, když z PN č. -67 vyplývá, že hranice mezi parcelami st. č. 137 a p.č. 1130/2 je dána v jižní části rohem budovy, na rozhraní parcel p.č. 1130/7 a p.č. 1130/2 je však hranice dle téhož výsledku mimo budovu, tak jak se nachází v terénu, kde však nebyl skutečný stav respektován.
45. Z bodu č. 8, 23, 56, 73, 82, 87, 95, 96, 98, 100 a 103 Protokolu¹ vyplývá porušení § 91 odst. 1 katastrální vyhlášky, dle kterého *„Lomové body hranice pozemků se označují trvalým způsobem, zpravidla kameny s opracovanou hlavou“*. Podle ustanovení 4.2.2.12 a přílohy č. 15 [p.č. 1712/121] Návodu v případě dočasného označení lomu vlastnické hranice kolíkem (s obarvenou hlavou) se v náčrtu ZH uvedou (minimálně 2) zajišťovací míry k jednoznačně identifikovatelným bodům, pokud je lze změřit. V náčrtu ZH jsou míry ke kolíkům uvedeny v kulatých závorkách. Podle bodu 17.11 přílohy katastrální vyhlášky jsou tyto délky vypočteny ze souřadnic a nikoliv přímo změřené. Přímé měřené zajišťovací míry chybí ke kolíkům zobrazeným v náčrtu ZH. K tomu je třeba doplnit souvislost s body kontrolního zjištění č. 3, 22, 24, 25, 31, 32, 39, 45, 101, 131, 138, 144, 150 Protokolu¹, kdy jsou šetřené body umístěny mimo hranice nacházející se v terénu. Pokud by byl umístěn kolík tak, aby pouze signalizoval bod např. na mezi apod., potom by dočasná stabilizace byla přípustná. Vzhledem ke skutečnosti, že v lokalitě byla pouze přímo předvytyčená souřadnice (S-JTSK), která měla být přešetřena, dochází ke skutečnosti, že v terénu vzniká nová hranice pozemku, která je ztotožňována s evidencí (generalizovanou parcelou). Neuvedením zajišťovacích měř k jednoznačně identifikovatelným bodům u dočasně stabilizovaných bodů se ztrácí jakákoliv schopnost tyto body v případě zničení dočasné stabilizace v rámci následného podrobného měření v terénu znovu realizovat a zaměřit na stejném místě, na kterém byly vyšetřeny. ZKI dále doplňuje, že předmětem vlastnického práva je pozemek. Pozemek je dle § 2 písm. a) katastrálního zákona část zemského povrchu oddělená od sousedních částí hranicí. Hranice, jež je zakreslena v katastrální mapě má být viditelná v terénu. Skutečnost, že tomu v České republice tak není, např. oproti Rakousku, je dána způsobem hospodaření v letech 1948-1989. Právě tento stav je napravován v rámci pozemkových úprav, kdy probíhá šetření obvodu pozemkové úpravy, přičemž tento proces zahrnuje tzv. předvytyčení hranic. Skutečnost je totiž taková, že hranici, která se v terénu nenachází, není možné vyšetřit a musí se převzít z dosavadního operátu. Tento stav je krajně nežádoucí právě na obvodu pozemkové úpravy (hranice musí být vyšetřeny). V rámci předvytyčení tak dochází k novému označení hranic pozemků tam, kde hranice v terénu není znatelná. Jinak hranice není šetřitelná. Katastrální vyhláška jednoznačně v § 91 stanoví, jak hranice mají být stabilizovány, a to vždy, v bažinách kulem, na skále vytesaným křížkem nebo zapuštěným hřebem, v potoce nepřímě. Obviněná

v technické zprávě však uvádí, že např. v mokřadech hranice neoznačila. Možnost nestabilizace hranice pozemku je naprosto krajní řešení. Zajišťovací míry potom neslouží jen k překlenutí období mezi šetřením a měřením (přestože se k tomu užívali v minulosti nejčastěji), ale i k tomu, aby hranice byla trvale stabilizována alespoň mírou vztaženou právě k trvalým objektům. Neuvedení zajišťovacím měř je právě dle Návodu krajním řešením. Je třeba dodat, že zajišťovací míry lze vztáhnout i k objektům, které nejsou prvkem mapy. Dále je nutné vzít v potaz i ustanovení § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, kde je v poslední větě uvedeno, že chyby vzniklé při obnově katastrálního operátu se opraví „i na základě výsledku zjišťování hranic“. Z uvedeného lze tak seznat, že právě dle elaborátu ZH se opravuje výsledek mapování (šetření) obvodu KoPÚ. Nezajištěný kolík tak nelze považovat za řádně zjištěnou hranici pozemku, bez ohledu na časový odstup mezi šetřením a měřením, nehledě na skutečnost, že jistá poloha v terénu je vhodná i pro další průběh času, např. námitkové řízení, ale i pro samotnou znalost svých hranic vlastníkem. Pokud by takto nezajištěná hranice byla na nějakém terénním útvaru (mez apod.), potom by vyznačení měř mělo skutečně zásadní vliv pouze na zaměření vyšetřené skutečnosti, neboť hranice pozemku by byla v terénu znatelná, tato skutečnost zde však nenastala. Současná legislativa neumožňuje vyšetřit hranici tak, jak bylo provedeno, předepsanou stabilizaci nelze nahradit souřadnicemi, fotografií apod. Pro doplnění možného časového odstupu mezi měřením a šetřením je nutné doplnit, že nelze zjistit, kdy k měření došlo, neboť v technické zprávě je uveden pouze datum zjišťování hranic, u měření tato informace byla opomenuta, dále tato informace není od roku 2014 povinná u ZPMZ, neboť došlo ke změně legislativy a údaj byl pro nadbytečnost vypuštěn z popisového pole ZPMZ (informace je součástí zápisníku). Zde lze však dovozovat, že měření bylo provedeno před šetřením a je otázkou, zdali v době šetření byly kolíky stále umístěné na svém původním místě, neboť v TZ je uvedeno, že „*při šetření hranic, měli vlastníci možnost své hranice upřesnit*“. Obviněná rovněž uvedla, že kolíky ověřuje pomocí GPS, přičemž tato skutečnost by byla postačující, avšak v TZ není taková zásadní skutečnost uvedena, byla sdělena až v probíhajícím přestupkovém řízení. Z elaborátu ZH, který obviněná ověřila, taková skutečnost není vůbec seznatelná.

46. Z bodu č. 9, 50, 53, 57, 60, 65, 67, 70, 75, 77, 79 a 83 Protokolu1 vyplývá, že v některých částech elaborátu ZH se překrývá text s mapovými značkami, popř. s mapovou kresbou, což vede k nečitelnosti celé situace. K tomu obviněná uvedla, že „*rozhodně nekonstatuji nečitelnost, ale naopak tvrdím, že čitelnost je zajištěna*“. U těchto bodů Protokolu1 je vždy umístěn text čísla popisného přes značku budovy, přičemž tento text není zjevně umístěn v souladu s bodem 4.2.5.1 písm. a) bod 6. Návodu, což bylo zjištěno v bodě č. 10 Protokolu1. Je evidentní, že čísla popisná byla generována a umístěna dle definičních bodů budov dle katastrálního operátu, což vedlo ke skutečnosti, že text zakrývá značku budovy.
47. Dle bodů č. 11, 51, 54, 58, 61, 66, 68, 71, 76, 78, 80 a 84 Protokolu1 je pochybení v soupise nemovitostí (dále též „SN“). Podle bodu 4 přílohy KatV s názvem „způsob využití stavby“ je u kódu 7 uveden termín „rodinný dům“. V SN je v některých případech místo dříve jmenovaného uveden jiný pojem, např. „objekt k bydlení“. Podle § 49 odst. 3 KatV a ustanovení 4.2.3.1 Návodu je povinnost revidovat údaje v SPI. V příloze č. 16b Návodu jsou uvedeny příklady opravy termínu „objekt k bydlení“ na termín „rodinný dům“ např. u budovy č.p. 197 na st. 290 vedené na LV č. 307, dále u budovy č.p. 262 na st. 376 vedené na LV č. 531 atd. Pokud existuje nesrovnalost mezi údaji Informačního systému katastru nemovitostí a údaji v Registru územní identifikace, adres a nemovitostí (dále jen „RÚIAN“), pak tzv. reklamaci podává pověřený pracovník za KÚ, z opačného konce pověřený pracovník za příslušný

stavební úřad. Za KÚ jsou zdrojem pro reklamace v RÚIAN údaje z revize a všech typů obnovy KO.

48. Body kontrolního zjištění Protokolu1 č. 13, 14, 108, 109, 15, 21, 49, 62, 63, 64, 74, 97, 104, 106, 107, 110 a 117 souvisejí se skutečností, že ze SN, náčrtu ZH nebo TZ není seznatelné, které hranice (parcely) byly skutečně předmětem ZH, a které byly pouze měřicky ověřovány bez jakékoliv účasti a vědomí vlastníků. Tato problematika je podrobněji rozvedena ve vypořádání bodu č. 11 Protokolu2.

K jednotlivým pochybením dle Protokolu2 ZKI uvádí:

49. K bodu č. 7 a 19, a sice k neuvedení zajišťovacích měř ZKI uvádí, že se jedná o významnou vadu. Zajišťovací míry k bodům, které nejsou stabilizovány, je nutné změřit i v situaci, kdy hranice má být šetřena po předvytyčených bodech. Samotné předvytyčení probíhá před ZH a to s určitým časovým odstupem. Vlastníci mají povinnost ukázat své hranice, mohou, resp. mají, předvytyčené body posunout dle uznávaných hranic. Bez zajišťovacích měř není možné zjistit, zdali byla vyšetřena předvytyčená hranice nebo hranice upřesněná vlastníky. Obviněná uvedla, že „v návodu 4.2.2.12 je uvedeno: „*uvedou se zajišťovací míry k jednoznačně identifikovatelným bodům, pokud je lze měřit*“. Toto bylo splněno. Při vlastním šetření je poloha kolíků znovu ověřována geodetickými metodami.“. Dále uvedla, že „*Před vlastním šetřením provádíme předvytyčení, z čehož je patrné, že jsou nám známy souřadnice všech lomových bodů. Při šetření používáme k vyhledávání a ověření GPS systém nebo další měřické metody a nestalo se, že by body dočasně stabilizované byly posunuty. V návodu 4.2.2.12 je, že se uvádějí zajišťovací míry a ne měřené míry, jak uvádíte vy. Takové míry my v náčrtech máme. Zajišťovací míry se uvádí dle návodu v případě, že je lze měřit. Pokud se bod nachází v poli, v ostatní ploše nebo u areálu s odstavenou zemědělskou technikou, tak míry měřit nelze.*“.
- K tomuto ZKI uvádí, že z ověřené technické zprávy (dále též „TZ“) takový postup vůbec nevyplývá. Z TZ nelze ani zjistit, kdy byly hranice předvytyčeny, nelze z TZ ani seznat, že hranice (body hranice) byly před šetřením (nebo v průběhu) ověřeny co do polohy. V takovém případě by byly výjimečně akceptovatelné nepřímě změřené zajišťovací míry. Nicméně u bodu č. 7, tj. v okolí p. č. st. 219/1 nejsou uvedeny jakékoliv zajišťovací míry, přičemž tyto míry měřitelné jsou.

50. V bodu č. 11 Protokolu2 je uvedeno, že „*Lomové body na obvodu KoPÚ na rozhraní pozemků p.č. 489/9 až 489/15 a p.č. 484 a pozemků p.č. 528/15 a p.č. 490/2 byly chybně evidovány s kódem kvality (dále jen „kk“) 3 – viz PN č. -428 a ZPMZ č. 223, kdy se jedná o dělení po dosavadní hranici, z tohoto důvodu neměly být body přebírány, ale rozhraní pozemků měla být přešetřena v souladu s § 50 odst. 1 KatV. Znatelné hranice se vždy šetří s výjimkami hranic uvedených v § 50 odst. 1 KatV. V náčrtu nejsou uvedena čísla LV u parcel p.č. 489/9 až 489/14. Přestože dle dokumentace nebyly hranice šetřeny, v terénu byly nalezeny kolíky u rozhraní pozemků – rozpor mezi dokumentací a skutečnostími nalezenými v terénu.*“, obviněná uvedla: „*všechny body s kk3 jsme ověřili, byly dodrženy přípustné odchylky, a proto jsme jednali v souladu s podmínkami katastrálního pracoviště, že tato hranice nemá být šetřena s vlastníky.*“. Ve vyjádření ze dne 12. 7. 2022 doplnila, že *dřevěný kolík používáme pro popis bodu. Neshledáváme tudíž rozdíl mezi dokumentací a skutečností. I při ověřování bodů, které přebíráme, umísťujeme dřevěný kolík s popisem čísla bodu nad rámec našich potřeb. Z platných podmínek KP nevyplývá, že bychom měli body přešetřit. Při porovnání oměrných měř z PN 428 a námi zaměřenou skutečností jsme až na parcelu 489/15, která má*

dnes jiný tvar, ve shodě. Parcelu 489/15 řeší ZPMZ 223. Plastový mezník z tohoto ZPMZ byl námi nalezen a ověřen. Opět dle oměrných měr jsme dosáhli shody s touto VZČ. Není důvod se tedy domnívat, že tyto body neodpovídají KK3. Dle 4.2.2.6 NOKOP je převzetí hranic vázáno na v terénu neznatelné hranice a následné upozornění vlastníků a převzetí se zápisem do SN Dle 4.2.51 písm. D) jsou modře zobrazeny ty hranice, které je možné převzít z využitelných podkladů. Dle názoru ČÚZK-23559/2021-22 lze připustit, že zjišťování průběhu hranic na obvodu není nezbytně nutné u hranic s body KK3 Dle 5.2 NOKOP musí být v okamžiku odsouhlasení lomového bodu hranice vlastníky, bod označen Není tedy možné přebírat neoznačenou hranici. Výsledný KK bodu musí být KK3. Není možné přebírat hranici s jiným KK. Při zpracování elaborátu ZH došlo v důsledku výše zmíněných podmínek k úpravě, že modrou čarou byla označena i hranice (není v rozporu s NOKOP), jejíž body byly evidovány s KK3. Body byly v terénu z dřívější zeměměřické činnosti stabilizovány, námi ověřeny a splňovaly kritéria pro KK3. Toto vše bylo splněno a nebyla dle našeho názoru porušena ustanovení NOKOP. V náčrtu ZH potom samozřejmě nejsou uvedena u těchto hranic LV a vlastníci nejsou k šetření zváni a neobjevují se tedy ani v SN. Považujeme za důležité upozornit (minimálně modrou poznámkou v ZH), že v daných místech se nachází body s KK3 a pro zjednodušení hledání je uvedeno i konkrétní ZPMZ dle NOKOP při převzetí hranice.

Ze zjištění ZKI tak jednoznačně vyplývá, že hranice měla být evidována s kk8, přičemž obviněná tuto skutečnost neprověřila a k bodům přistupovala, jako by byl kk3 evidován oprávněně. Jednoznačně tak porušila § 16 odst. 1 písm. a) zákona o zeměměřictví, neboť při ověřování výsledku zeměměřické činnosti nevycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Dále je třeba upozornit na další pochybení ve stanoveném postupu, kdy hranice byla v náčrtu ZH vyznačena modrou barvou, tj. barvou, která se používá pro převzetí hranice (z výsledku zeměměřické činnosti), avšak její převzetí nebylo zaznamenáno v soupisu nemovitostí a nebylo tak sděleno dotčeným vlastníkům.

Pro dokreslení je třeba uvést, že polohové odchylky většiny takto vyšetřených bodů se pohybují v rozmezí 0,30 m – 0,35 m.

Lomové body tak byly dle náčrtu ZH při šetření převzaty z předchozího výsledku zeměměřické činnosti, avšak dle soupisu nemovitosti a dle vyjádření obviněné, šetřeny nebyly vůbec, ale pouze jako šetřené vyznačeny v náčrtu (bez značek kontrolních bodů). Tento postup byl zvolen s odkazem na bod 4.2.2.6 Návodu, dle kterého však „V soupise nemovitostí vlastník potvrdí svým podpisem souhlas se zjištěným průběhem hranice. Nebylo-li možné v terénu hranice zjistit, potvrdí vlastník svým podpisem v soupise nemovitostí, že bere na vědomí převzetí hranice z dokumentovaných výsledků zeměměřických činností nebo z grafických operátů dřívějších pozemkových evidencí.“. Je třeba dodat, že tento odstavec se použije u hranic, které jsou předmětem ZH. Vlastníci v SN nemohli potvrdit převzetí hranic, neboť dotčené parcely nejsou jeho předmětem. Dále obviněná odkazuje na bod 4.2.5.1 písm. d) Návodu, což je ustanovení týkající se záznamu výsledků zjišťování hranic. Dle bodu 5.2 Návodu, který se týká zjišťování obvodu pozemkových úprav, lze dovodit, že hranice evidované s kk3 na obvodu pozemkových úprav nemusejí být šetřeny, pouze se provede ověření jejich polohy.

Hranice tak byly v náčrtu ZH vyznačeny jako šetřené, zobrazené dle využitelných podkladů, dle SN však byly nešetřené. Dle tvrzení obviněné byla pouze ověřena jejich poloha.

Z uvedeného stanoviska ČÚZK, čj. ČÚZK-23559/2021-22 však vyplývá, že „Pokud odst. 5.2 Návodu stanovuje ověření bodů s kk 3 podle přílohy katastrální vyhlášky, je tím obecně míněno ověření všech lomových bodů na obvodu KoPÚ (myšleno body s kk3, které ovšem nejsou body určenými v rámci dřívějšího zpracování pozemkových úprav nebo obnovy katastrálního

operátu novým mapováním). V takovém případě se fakticky nejedná o převzetí využitelných podkladů, ale „pouze“ o zaměření, resp. ověření stávajícího stavu katastru nemovitostí. Hranice pozemku mezi takto ověřenými body s kk3 nepřekračující stanovené odchylky se proto v náčrtu ZPH zobrazují černou čarou v souladu s odst. 4.2.5.1 písm. a) Návodu. Černou čarou se obecně v náčrtu ZPH vyznačuje platný obsah dosavadní katastrální mapy, tj. rovněž např. Vámi uváděné hranice dané lomovými body určenými v rámci zpracování pozemkových úprav v sousedním katastrálním území. Označení těchto hranic v náčrtu ZPH modrou barvou považujeme za nesprávné.“.

Hranice však byla evidována s kk3 chybně, měla být evidována s kk8, což je patrné z využitelného podkladu i bez jakéhokoliv zkoumání, ostatně tak lze dovozovat i z poměrně vysokých hodnot dosažených polohových chyb.

Obviněná tak nevycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci, když nepoužila využitelný podklad, odkazuje na ZPMZ pro přepočty bodů v rámci tvorby KMD nikoli na původní výsledek zeměměřické činnosti (dále též „VZČ“). Dále nepostupovala při ověřování výsledku zeměměřické činnosti odborně, když ověřený elaborát obsahuje chybně vyznačenou hranici (modře) a odpovídající záznam v soupisu nemovitostí chybí.

Pro dokreslení je třeba uvést, že ČÚZK stanovil katastrálnímu úřadu nápravné opatření, které zní „Katastrální pracoviště prověří rozsah bodů, u kterých je chybně evidován kód kvality (zejména ze ZPMZ č. 223 a 306 z k. ú. XXX). Tam, kde bude ověřeno, že jsou kódy kvality evidovány chybně, provede z moci úřední změnu kódů kvality současně se zápisem dokončené KoPÚ, resp. bezodkladně poté, a to v režimu § 45 katastrální vyhlášky. Pokud by katastrální pracoviště obdrželo informaci, že KoPÚ dokončena nebude, provede změnu kódů kvality bezodkladně po obdržení této informace. Splnění tohoto požadavku pracoviště oznámí inspektorátu, který zkontroluje jeho naplnění.“.

Z uvedeného tak vyplývá, že při zavádění výsledku pozemkové úpravy bude kód kvality změněn z kk3 na kk8, přičemž z geodetického hlediska má právě zavedením výsledku pozemkové úpravy dojít k opačné situaci a mají být body evidované s kk8 měněny na body s kk3. Postup objasňovaný obviněnou v námitce vůbec nebyl popsán v TZ.

51. V bodě č. 12 Protokolu2 bylo uvedeno, že „Trojmezí parcel p.č. 489/15, p.č. 490/4 a p.č. 490/5 bylo při tvorbě KMD chybně navázáno na lomový bod věcného břemene č. 285-46, přestože z mapy PK je zřejmé, že parcely PK 489/16 a PK 490/5 na sebe plynule navazují. Tato skutečnost je vyznačena i v ZPMZ č. 285. Tato chyba byla při zjišťování hranic a následně geometrickým plánem legalizována. Z dokumentace navíc není zřejmé, zda byl tento bod šetřen či převzat (modře odkaz na ZPMZ 285).“.

K vytýkané závadě obviněná uvedla, že „víme, že napojení v platné mapě je chybně, ale vzhledem k tomu, že dnes je v terénu situace úplně odlišná, jak je zřetelné z hnědé kresby v náčrtu, se komise rozhodla v danou chvíli napojení neřešit. Situace je v danou chvíli vyřešena v projektu KoPÚ. Vlastník byl u šetření přítomen a o této chybě zpraven (viz příloha projektu KoPÚ)“.

Z vyjádření obviněné tak vyplývá, že si byla vědoma, že šetření je provedeno chybně, avšak tuto skutečnost ignorovala. Je třeba upozornit, že i vyjádření obviněné má odborné mezery. Z TZ ani SN vůbec nevyplývá, že by někdo byl o chybě v katastrálním operátu a o postupu při ZH obeznámen. Projekt KoPÚ řeší pouze pozemky řešené, vyšetřený obvod a návaznost na intravilán obce (pozemky mimo obvod KoPÚ) jsou předmětem právě ZH. Příloha (projekt KoPÚ) byl zaslán v rastrové podobě (nikoliv vektorové) bez zobrazení stávající katastrální mapy, jakákoliv náprava elaborátu ZH tak není z této přílohy patrná.

Obviněná při ověřování elaborátu ZH nepostupovala odborně a nevycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci.

52. V bodě č. 13 Protokolu2 byly vytýkáno, že „V náčrtu je u lomového bodu na hranici pozemků st. 28/1, p.č. 489/7 a p.č. 490/13 uvedeno, že obvod je po šetření veden přes sloupek plotu. V terénu se nalézají vedle sebe sloupek betonový (tzv. kuna), sloupek kovový a předsazeně mezi ně je umístěn kolík s číslem 323-2262. Žádný ze sloupků není označen barvou (komisí). Bez označení není zřejmé, který sloupek byl šetřen. Tatáž situace je i na hranici pozemků st. 28/1, p.č. 18/1 a p.č. 490/13.“.

K uvedenému obviněná uvedla, že „na betonovém sloupku se nacházejí zbytky barvy, je potřeba si uvědomit, že šetření proběhlo před třemi lety. V době šetření byl komisí vlastníku sloupek označen barvou. K bodu jsou změřeny zajišťovací míry.“ a že „vlastníci parcel st.28/1 a 490/13 byli přítomni šetření v terénu a příslušný sloupek plotu jim byl jednoznačně ukázán bez jakýchkoli pochybností“.

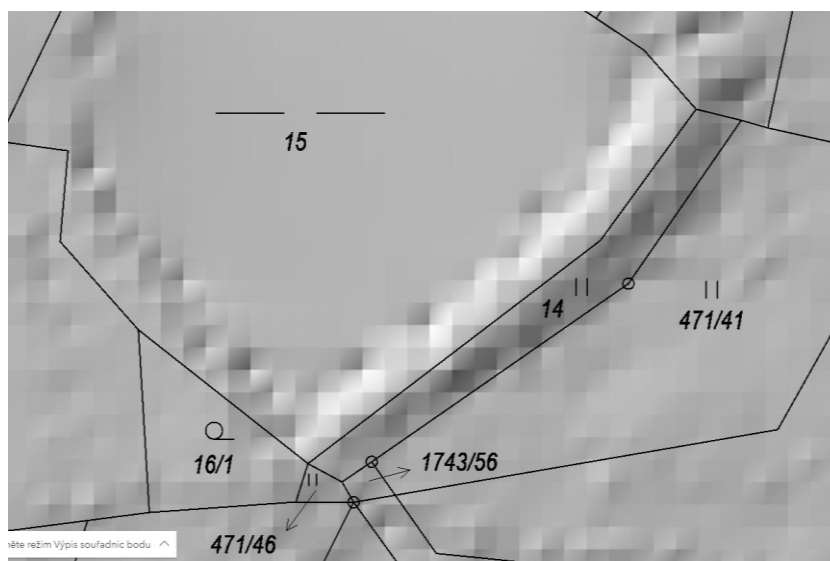
Jakkoliv je možné přisvědčit tvrzení obviněné, že s odstupem času při (dnes) běžném používání nekvalitních barev není možné dohledat označení hranice nebo že hranice byla zajištěna zajišťovacími mírami, situaci v terénu nelze jednoznačně vyhodnotit právě v souvislosti s vyznačením v náčrtu, jenž byl vyhotoven v nevhodném měřítku 1:1000. Samotné užití takto malého měřítka, odpovídajícímu měřítku mapy, nemůže obsáhnout detailnost náčrtů, které se běžně vyhotovují v měřítku větším (1:500), tzn. výsledek ZH není jednoznačný.

53. K bodu č. 14 bylo uvedeno, že „trojmezí pozemků p.č. 14, p.č. 471/41 a st. 34 je v náčrtu popsáno jako „ozn. plot“. V terénu byl cca v jedné třetině svahu nalezen u plotu dřevěný kolík s číslem 323-2013. Pata svahu pohledově kopíruje JV hranici pozemku p.č. 14 a navazuje na sloupek plotu u branky na pozemek st. 34. V terénu nebylo zohledněno přirozené rozhraničení pozemků.“ obviněná uvedla, že „v dané lokalitě proběhly zemní práce, z toho důvodu se nedomníváme, že se jedná o historickou hranici 200 let starou.“.

Ve vyjádření ze dne 12. 7. 2022 potom doplnila, že „v dané lokalitě byly při stavbě pódia a srovnání terénu u pódia provedeny zemní práce, takže se nemůžeme domnívat, že pata svahu je historická hranice. Vlastníci u šetření byli přítomni a danou situaci nerozpороvali.“

Z ověřeného elaborátu ZH ani z vyjádření obviněné nevyplývá dostatečné odůvodnění pro vyhodnocení zvoleného postupu za správný. Skutečnost, že v terénu bylo vybudováno pódium a byl údajně srovnán terén, nic nemění na faktu, že nebylo přihlédnuto k stavu terénu, stav terénu nebyl vyznačen v náčrtu ZH, situace nebyla zhodnocena v TZ. Zároveň nelze ani přihlédnout k tvrzení, že došlo ke „srovnání terénu u pódia“, neboť se jedná o hráz rybníka, která je tvořena náspem, jak vyplývá ze zobrazení digitálního modelu reliéfu (přístupné na geoportal.cuzk.cz).

(DMR 5G)

54. K bodu č. 16 Protokolu2 uvedeno, že „U bodu označeného jako sloupek plotu s odkazem na ZPMZ 306 na hranici pozemků p.č. 5/2 a p.č. 447 není zřejmé zda byl šetřen nebo převzat. Dle původního výsledku (ZPMZ č. 121) byl bod označen plastovým znakem. Navíc se jedná

o jeden bod, který by měl být přebírán, což z pohledu homogenity bodů obnovovaného operátu není vhodné řešení.“ obviněná uvedla, že „tento bod byl ověřen a v poloze byla odchylka do 10cm. My nepřebíráme celou hranici – to by musela být v náčrtu vyznačena modře.“

Dle elaborátu ZH byl bod přešetřen, avšak v rozporu s tímto byl v náčrtu ZH u bodu krom tečky označující vyšetřený bod i modrý popis „ZPMZ 306 (2018)“, tj. označení pro šetřenou hranici, která byla převzata z využitelných podkladů. Z vyjádření obviněné potom vyplývá, že bod nebyl předmětem šetření vůbec, jeho poloha byla pouze ověřena měřením. V TZ tento postup není popsán. Jedná se tak jednoznačně o neodborný postup při ověřování elaborátu ZH, neboť situace v ověřeném elaborátu neodpovídá stanovenému postupu.

55. Obdobné pochybení, jako v bodě č. 16 Protokolu2 se týká i bodu č. 59:

„Není zřejmé, zda hranice pozemku p.č. 1381/1 a st. 93/1 označená jako budova s odkazem na ZPMZ 297 byla šetřena nebo převzata. Nebylo postupováno dle bodu 4.2.2.6 Návodu“, bodu č. 65:

„Západní hranice budovy st. 91 uvádí 4 body označené jako „budova“ s odkazem na ZPMZ 306 (přepočtené body při obnově operátu přepracováním) a severní hranice uvádí 2 body označené „budova“ s odkazem na ZPMZ 297. Není zřejmé, zda byly body převzaty nebo šetřeny. Pokud byly body přepočteny z původní zeměměřické činnosti, vypočtená souřadnice měla být upřesněna na skutečný stav, ne jen porovnána do mezní souřadnicové chyby. Nejednoznačné označení vůči dalším odkazům např. na náčrtu č. XXX-2“, bodu č. 80:

„Na LV 371 chybí podpis vlastníka, který stvrzuje, že bere na vědomí převzetí hranic z dokumentovaných výsledků ZČ. Znatelné hranice se vždy šetří s výjimkami hranic uvedených v § 50 odst. 1 KatV. Přestože byly přebírány hranice v terénu znatelné z předchozích podkladů, mělo být postupováno přiměřeně ustanovením o převzetí hranic – bod 4.2.2.6 Návodu, což nebylo dodrženo“.

56. Stejně tak u bodu č. 81 je podobné pochybení jako v případě bodu č. 16 Protokolu2:

„Na LV č. 405 chybí podpis vlastníka, který stvrzuje, že bere na vědomí převzetí hranic z dokumentovaných výsledků ZČ. Znatelné hranice se vždy šetří s výjimkami hranic uvedených v § 50 odst. 1 KatV. Přestože byly přebírány hranice v terénu znatelné z předchozích podkladů, mělo být postupováno přiměřeně ustanovením o převzetí hranic – bod 4.2.2.6 Návodu, což nebylo dodrženo“.

57. K bodu č. 59 a 65 obviněná uvedla: *„bylo vysvětleno v předchozích protokolech při projednání přestupku. Bod č.65 – body byly ověřeny modře. Nerozumíme, že ZKI není zřejmé, že přebíraná hranice je modře (náčrt XXX-2) a šetřená černě, tak jak je to i v příloze návodu. Zde je na budově bod kk8, takže by se vlastník k danému bodu stejně zval. Z tohoto důvodu jsme se rozhodli pro malý rozsah ověřit a přešetřit celou budovu.. Postupovali jsme ve shodě s návodem i podmínkami KP“.*

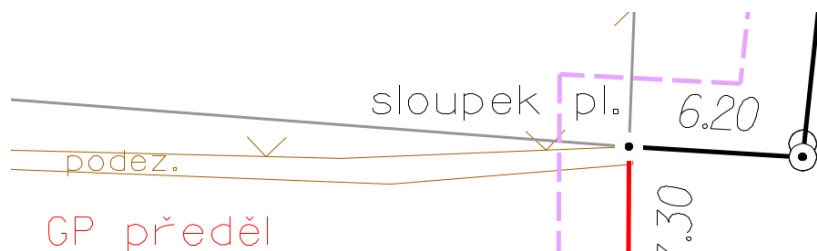
K bodu č.80 a 81 obviněná uvedla, že *„modré číslo ZPMZ je uvedeno u bodů s KK3 pouze pro potřeby pracovníků firmy, proto není v SN uvedeno převzetí původní zeměměřické činnosti“.*

Zde se lze odkázat na část odůvodnění k bodu č. 11 Protokolu2. Pokud je hranice v rámci ZH přebírána z využitelného podkladu, musí o tom být vlastník spraven v SN. Taková situace by měla z odborného hlediska nastat v okamžiku, kdy se hranice v terénu nenachází, avšak v dokumentaci je výsledek, z kterého lze získat souřadnice (S-JTSK) s přesností lepší, než kk8. U zde uvedených případů však byla modrá barva použita i pro hranice, které byly

předmětem ZH, což je ve vzájemném nesouladu a v rozporu s Návodem, k bodům č. 80 a 81 obviněná dokonce uvedla, že tento nestandardní a poměrně matoucí postup byl volen „*pouze pro potřeby pracovníků firmy*“. Bylo postupováno v rozporu s Návodem, a to z důvodu ulehčení práce, přičemž nestandardní postup nebyl popsán v TZ.

58. K bodu č. 18 Protokolu2 bylo uvedeno, že „*Na hranici pozemků p.č. 1, p.č. 4/3 a p.č. 1678/3 byl bod vyšetřen jako sloupek plotu, přestože v terénu je tento kovový sloupek ve středu opěrné zdi a zeď se se vzrůstající výškou zužuje (v náčrtu popsany stav vyznačen).*“ Obviněná uvedla, že „*v ZPMZ 146 je vlastnická hranice znázorněna jako plot. Taras v okolí této významné komunikace je ve stejném provedení jako na protější straně komunikace, proto se domníváme, že patří do pozemku silnice.*“ a že „*V ZPMZ 146 je znázorněna vlastnická hranice jako plot a zároveň slučkou v komunikaci podezdívka. Při porovnání oměrných měř z tohoto náčrtu a námi zaměřené skutečnosti byla odchylka do 10cm. Vlastník pozemku č. 1 byl přítomen a danou situaci nerozporoval.*“

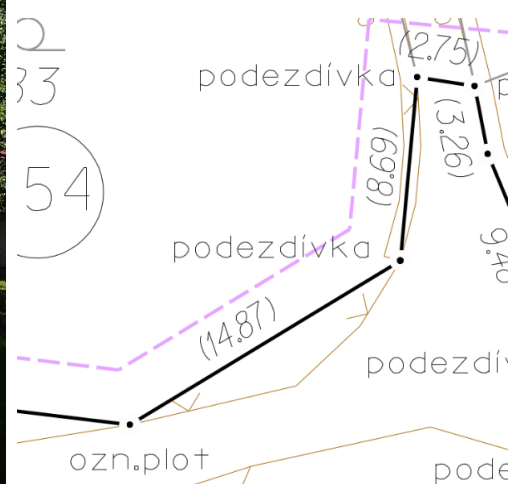
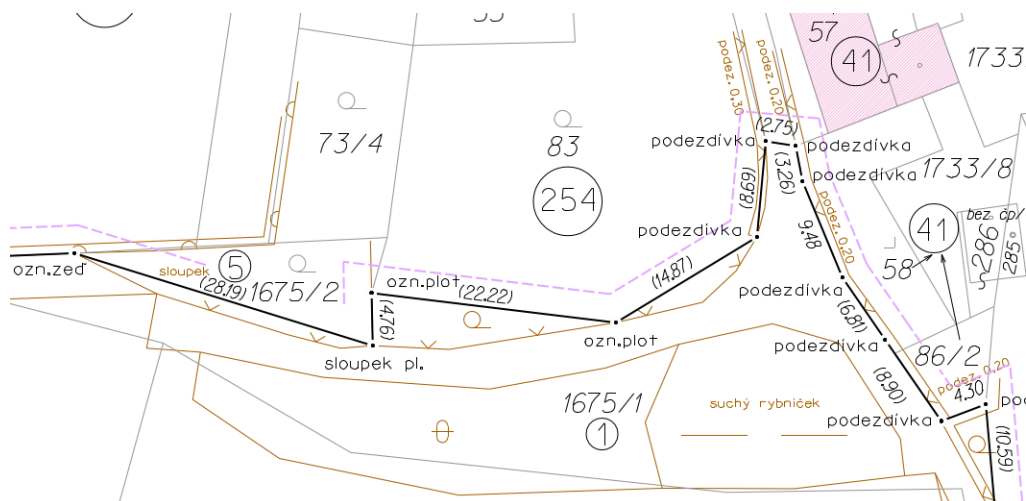
Uvedená hranice je v terénu tvořena plotem, jehož podezdívka má charakter tarasu, který tvoří terénní stupeň. Postup, jaký byl zvolen při předvytyčení a následném šetření způsobil, že významná část rozhrady (tarasu) se ocitla na pozemku p.č. 1678/3, jak vyplývá z obrázků. Dle samotného náčrtu ZH je potom další průběh tarasu na pozemku p.č. 1678, přestože tento taras drží vyvýšený pozemek p.č. 1.

Postup je to nestandartní, ostatně takto vyplývá i z postupu KÚ, který mapoval intavilán.

Z obrázku je patrné, že v běžné odborné praxi se převážně šetří pata svahu, neboť samotný taras má klíčovou funkci podpory vyvýšeného pozemku a funkčně s ním souvisí.

K vyjádření obvinění lze ještě doplnit, že navazující taras východním směrem zjevně rovněž nenáleží ke komunikaci, neboť není správcem komunikace užíván, když se nad ním nachází živý plot. ZPMZ 146 byl vyhotoven pouze v souvislosti s vytyčením hranice pozemku. Vytyčení hranice pozemku nemůže měnit údaje katastru, zatímco obnova katastrálního operátu je má z podstaty změnit, resp. zpřesnit a opravit chyby. Z vytyčovací dokumentace (ZPMZ 146) vyplývá rovněž, že body č. 23 a č. 11 byly vytyčeny pouze ve vztahu k pozemku p.č. 4/3, rozhraní pozemků p.č. 1 a p.č. 1678/3 nebylo řešeno, ostatně ani vlastník pozemku č. 1678/3 nebyl zván k seznámení s vytyčenou hranicí a i z popisu z protokolu o vytyčení hranice pozemků vyplývá, že byla vytyčena hranice pouze mezi pozemky č. 1 a č. 4/2, č. 4/3.

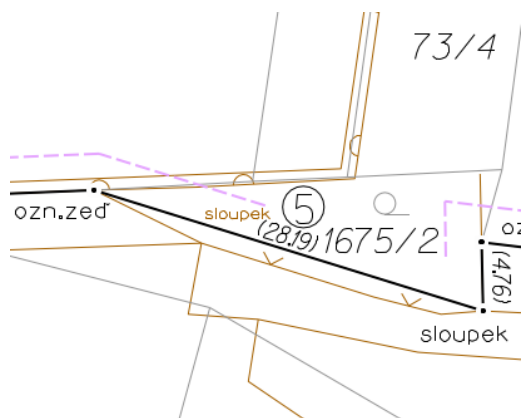
59. Dle bodu č. 21 Protokolu „Je zásadní chybou, když po stanovení obvodu KoPÚ vyšetřená hranice nerespektuje trvale označené hranice pozemků – konkrétně obvod KoPÚ dělí podezdívku mezi pozemky p.č. 83 a p.č. 1675/1. Vzhledem k tomu, že se jedná o původní hranici vyznačenou v původní mapě generalizovaně, následně překreslovanou, ať už analogově nebo při digitálním zpracování, je neodborné ignorovat stav v terénu a dělit podezdívku o šíři dle náčrtu 0,30 m, když i pro body s $kk \geq 3$ je stanovena mezní hodnota polohové chyby 0,40 m. V terénu bylo zjištěno, že na podezdívku (o šíři cca 0,50 m) vyznačenou v náčrtu navazuje nižší podezdívka jdoucí po horní hraně pozemku (v náčrtu vyznačeno hnědě), ve které je zakotveno drátěné oplocení, a pohledově odpovídá evidovanému stavu“.

Obviněná uvedla, že „skutečnost neodpovídala zákresu v platném katastrálním operátu, nebyla prokázána chyba v zákresu katastrálního operátu“ a následně doplnila „při porovnání platné mapy s mapou pozemkového katastru je vidět naprostá shoda. Plot byl postaven bez ohledu na vlastnickou hranici. Vlastníci byli u šetření přítomni a danou situaci nerozporovali“.

Na části hranice oplocení skutečně neodpovídá evidované hranici. Pochybením je však skutečnost, že na další části hranice, kde bylo oplocení (roh podezdívky) ztotožněno s evidovanou hranicí v důsledku lpění na detailnosti původní mapy, která byla vyhotovena v měřítku 1:2880, se některé části podezdívky a plotu dostávají na cizí pozemek. Hranice byla tak vyšetřena a zaměřena s nižší detailností, než jak odpovídá tvorbě mapy v měřítku 1:1000, resp. § 5 odst. 3 a 4 katastrální vyhlášky.

60. S pochybením uvedeným v bodě č. 21 Protokolu2 souvisí i bod č. 22, kdy „Obdobně měla být s ohledem na původní mapový podklad ztotožněna i hranice mezi p.č. 1675/1 a p.č. 1675/2 s oplocením nalézajícím se v terénu“.

Obviněná k tomu uvedla, že „ZPMZ 87 je průkazný zub a nejde o napojení na plot“. ZPMZ č. -87 sice obsahuje výrazný lom, obdobně jako platná mapa. V tomto případě byl však plot vyšetřen mimo hranici, přestože počátek a konec šetřené hranice z evidovanou hranicí ztotožněny byly. Nutno vyzdvihnout, že v tomto případě se jedná o okrajové zobrazení hranice mezi p.č. 1675/1 a p.č. 1675/2 v náčrtu, které nebylo řešeno a bylo převzato z generalizované mapy.

61. Dle bodu č. 23 a 77 Protokolu2 je „V SN ... u budov uveden zastaralý způsob využití – „objekt k bydlení“, přestože dle bodu 4 přílohy KatV a kódu 7 má být uveden termín „rodinný dům“. Tyto skutečnosti v souladu s § 49 odst. 3 KatV komise při ZH prověřuje“. Obviněná poskytla pouze vysvětlení, že „SN je tvořen automaticky z vfk. Pokud jsou zde zastaralé informace, tak se přenesou i do SN a jako takové nebyly zrevidovány“. Sama obviněná potvrzuje, že údaje KN nebyly revidovány. Obdobně obviněná uvedla k bodu č. 77 „opomněli jsme přepsat v SN“. Nejedná se však o opomenutí přepsat chybné údaje. Dle TZ, ale i dle vyjádření obviněné, prostě revize nebyla provedena.
62. Body č. 24, 25 a 26 spolu souvisejí a konstatují pochybení v soupise nemovitostí č. XXX-2: „Na LV č. 155 není uvedena parcela p.č. 484 a chybí podpis vlastníka, který stvrzuje, že bere na vědomí převzetí hranic z dokumentovaných výsledků ZČ. Znatelné hranice se vždy šetří s výjimkami hranic uvedených v § 50 odst. 1 KatV. Přestože byly přebírány hranice v terénu znatelné z předchozích podkladů, mělo být postupováno přiměřeně ustanovením o převzetí hranic – bod 4.2.2.6 Návodu, což nebylo dodrženo.“
- „Totéž se týká i LV č. 189, kde není uvedena parcela p.č. 489/11“.
- „Zcela chybí LV č. 95 s parcelou č. 489/12, LV č. 251 s parcelou č. 489/10, LV č. 429 s parcelou č. 489/14 a LV č. 440 s parcelou č. 489/13“.
- K tomu obviněná uvedla: „
- „Bod č.24-na náčrt v grafice je nadbytečně uvedeno číslo LV v kroužku u parcely 484. Nicméně z náčrtu je zřejmé, že parcela dle podmínek KP nebyla šetřena a proto není uvedena v SN Dle 4.2.2.6 NOKOP je převzetí hranic vázáno na v terénu neznatelné hranice a následné upozornění vlastníků a převzetí se zápisem do SN

Dle 4.2.51 písm. D) jsou modře zobrazeny ty hranice, které je možné převzít z využitelných podkladů.

Dle názoru ČÚZK-23559/2021-22 lze připustit, že zjišťování průběhu hranic na obvodu není nezbytně nutné u hranic s body KK3

Dle 5.2 NOKOP musí být v okamžiku odsouhlasení lomového bodu hranice vlastníky, bod označen

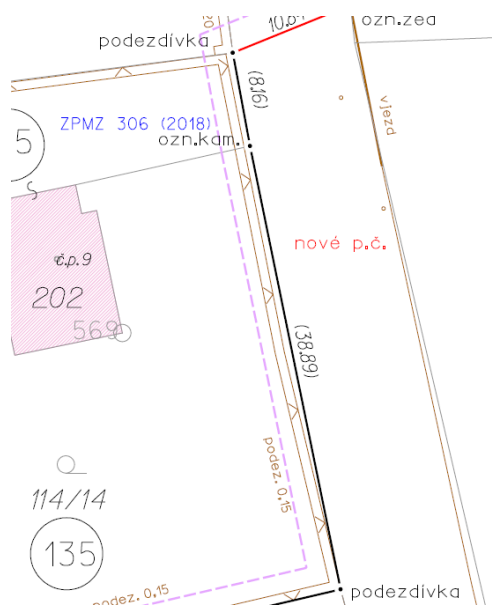
Není tedy možné přebírat neoznačenou hranici. Výsledný KK bodu musí být KK3. Není možné přebírat hranici s jiným KK.

Při zpracování elaborátu ZH došlo v důsledku výše zmíněných podmínek k úpravě, že modrou čarou byla označena i hranice (není v rozporu s NOKOP), jejíž body byly evidovány s KK3. Body byly v terénu z dřívější zeměměřické činnosti stabilizovány, námi ověřeny a splňovaly kritéria pro KK3. Toto vše bylo splněno a nebyla dle našeho názoru porušena ustanovení NOKOP. V náčrtu ZH potom samozřejmě nejsou uvedena u těchto čar LV a vlastníci nejsou k šetření zváni a neobjevují se tedy ani v SN. Považujeme za důležité upozornit (minimálně modrou poznámkou v ZH), že v daných místech se nachází body s KK3 a pro zjednodušení hledání je uvedeno i konkrétní ZPMZ dle NOKOP při převzetí hranice“.

Argumentačně je vyjádření obviněné shodné s vyjádřením k bodu č. 11 Protokolu2, pochybení spolu souvisejí a lze se odkázat na jeho vypořádání výše. Dle náčrtu ZH hranice šetřeny byly, ale v SN odpovídající parcely chybí. Pokud se obviněná hájí tak, že tyto pozemky šetřeny nebyly, potom neměly být vyznačeny v náčrtu ZH, příp. měla být situace popsána v TZ.

63. *K bodu č. 28 Protokolu2 „Dle náčrtu byla hranice mezi pozemky p.č. 73/1 a p.č. 1675/1 vyšetřena po ohradní zdi, přičemž ta je součástí pozemku p.č. 73/1. V terénu však bylo zjištěno, že na ohradní zdi jsou opakující se výstupky (zřejmě se jedná o sloupky, mezi kterými je zděná výplň) o velikosti cca 0,20 x 0,80 m, které nejsou v náčrtu vůbec vyznačeny. V důsledku chybně vyšetřené hranice jsou výstupky, tedy část zdi, součástí pozemku p.č. 1675/1. Vzhledem k tomu, že stejný charakter rozhrady je i ze západní a severní strany, není pochyb, že celá zeď měla být součástí pozemku p.č. 73/1 a výstupky měly být předmětem šetření“* uvádíme, že se jedná o další porušení odborného postupu, hranice byla vyšetřena a znázorněna svou detailností odpovídající mapě v měřítku 1:2880, nikoliv tvořené mapě v měřítku 1:1000. Polohopis katastrální mapy musí odpovídat § 5 odst. 4 katastrální vyhlášky. Obviněná k bodu uvedla „viz příloha projektu KoPÚ“, přičemž ze zaslaných příloh jsou obtížně seznatelné jakékoliv detaily, např. výstupky na zdi nelze vůbec rozpoznat, proto není patrná jakákoli náprava vyšetřného stavu. Jedná se o jednoznačné pochybení na šetřeném obvodu KoPÚ, přičemž projekční práce mohou zmírnit důsledky chyby v šetření hranic, avšak zobrazení v předloženém projektu KoPÚ tomu nenasvědčuje. Samotný ověřený elaborát ZH však lze zhojit pouze dodatečným šetřením.
64. *Dle bodu č. 29 Protokolu2 „Není jasný důvod, proč nebyla hranice mezi pozemky p.č. 114/14 a st. 202 a pozemkem p.č. 1674 (nyní 1674/2) plně vedena po podezdívce plotu s vyznačeným rozhraním mezi pozemky p.č. 114/14 a st. 202. Vyšetření hranice přes označený kámen (nenalezen) a na podezdívku sousedního pozemku postrádá jakoukoli logiku při šetření hranice vycházející z ustanovení § 50 odst. 1 KatV. Žádná informace o důvodu vyšetření mimo stávající oplocení pozemku není uvedena v žádné části elaborátu ZH. Skutečnost, že hranice měla být vyšetřena po stávajícím oplocení, podporuje i fakt, že je vyznačeno či zmíněno ve výsledcích zeměměřických činností týkajících se p.č. 114/14 a st. 202 (PN č. -244, PN č. -235). Stejně tak i to, že původní oplocení sousedního pozemku p.č. 114/3 navazovalo na oplocení pozemku p.č. 114/14 (zjištěno z veřejně dostupných zdrojů, současné oplocení*

zbudováno v pozemku komunikace) podporuje názor, že hranice pozemku p.č. 114/14 měla být vyšetřena po stávajícím oplocení. Navíc u bodu na rozhraní st. 202 a p.č. 114/14 není zřejmé zda byl šetřen nebo převzat (modře uvedený odkaz na ZPMZ 306), šetřením ZKI bylo zjištěno, že bod č. 306-493 byl chybně evidován s kk 3 (měl být evidován s kk 8)“.

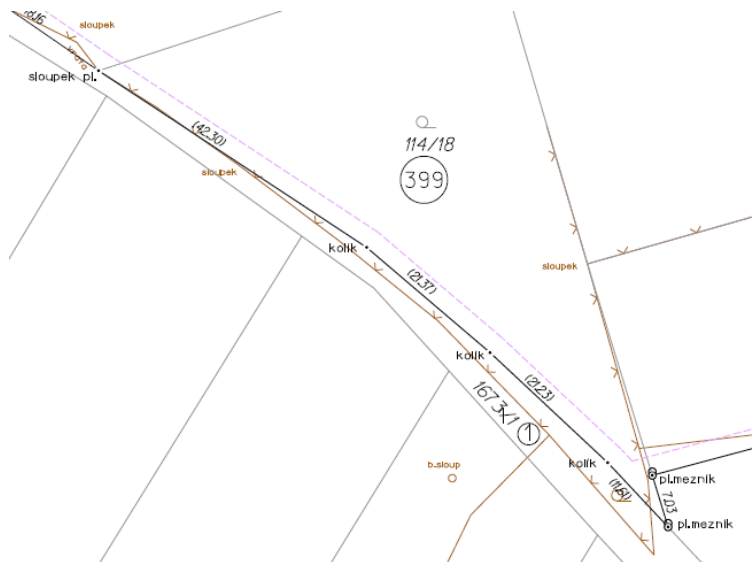
K bodu č. 29 Protokolu2 obviněná uvedla: „vycházeli jsme z toho, že vlastník má nedoploceno, nikoliv, že by bylo přeploceno. Bod byl zároveň změřen jako identický pod číslem 297-863. Komise vzala VZČ PN 235, kde je hranice znázorněna rovně a v ZPMZ 306 z r.2018 byl určen bod 493 s KK3, kde je tento bod brán jako identický. Tento bod byl ověřen. Z těchto důvodů se komise s účastí vlastníků rozhodla vést hranici na roh podezdívky a nevytvářet zbytečný lom“.

ZKI však neuvádí, že by měl vlastník přeploceno. Poukazováno bylo na skutečnost, že hranice nebyla vyšetřena dle skutečného stavu v terénu, jako v některých předchozích bodech. Navíc ověřovatelka hovoří o bodě č. 297-863, který představoval trojmezí pozemků p.č. 114/3, p.č. 1674 a st. 202, kdežto v bodě č. 29 Protokolu2 se hovoří o hranici mezi „pozemky p.č. 114/14 a st. 202 a pozemkem p.č. 1674“.

65. V bodě č. 31 Protokolu2 bylo uvedeno, že „Ze znázornění v náčrtu není zřejmé, zda byla hranice mezi pozemkem p.č. 114/23 a pozemky přiléhajícími ze severu šetřena nebo převzata – hranice a lomové body vyznačeny černě, ale u bodů odkazy na předchozí výsledky ZČ. Bylo zjištěno, že body č. 210-11 a 210-12 byly chybně evidovány s kk 3 (měl být evidován s kk 8 + SPOL), totéž platí pro bod č. 236-13. Na podkladě zjištěného měly být tyto body přešetřeny a zaměřeny“. Obviněná uvedla, že „hranice byla přešetřena, byli pozváni vlastníci. Ověřením v terénu nebylo zjištěno, že bychom se odchýlili od kk3“.

V tomto případě je vytýkáno, že hranice byla vyznačena jako nově vyšetřená hranice, z popisu u lomových bodů však vyplývá, že hranice byla v rámci šetření převzata z využitelných podkladů. Takový způsob znázornění hranice není v souladu s Návodem ani není popsán v TZ. Dle vysvětlení obviněné byla hranice přešetřena, přesto v náčrtu ZH se jedná o chybné znázornění.

66. V bodě č. 32 Protokolu2 bylo konstatováno, že „není zřejmé proč drátěné oplocení nebylo ztotožněno s hranicí mezi p.č. 1673/1 a p.č. 114/18, p.č. 114/23, když při zjišťování hranic za dodržení ustanovení § 50 odst. 1 KatV se šetří skutečný průběh hranice v terénu, který se pohledově porovnává se stavem dosavadního operátu, tedy bez měření a porovnání s mezními odchylkami a zde je tato podmínka jako splnitelná“.

K bodu č. 32 obviněná uvedla: „přestože si hranice pohledově odpovídá, vzdálenost evidované a skutečné hranice je cca 4 m. Plot byl vyhodnocen mimo evidovanou hranici již v ZPMZ č. 6 a č. 117. Ve VZČ ZPMZ 117 vzniká parcela 114/22 a je naznačeno oplocení mimo hranici pozemku. V ZPMZ 6 je naznačeno ukončení oplocení v cestě. Z těchto důvodů je zavádějící ztotožnění hranice s plotem“.

Vzdálenost bodu evidovaného a bodu nalézejícího se v terénu, cca 4 m, nemá vliv na posouzení věci. Tvar pozemku a parcely si natolik odpovídají, že se jedná o situaci, kdy musí být hranice ztotožněna, anebo musí být skutečnost náležitě prověřena. Dle elaborátu ZH byla upřednostněna předvytyčená souřadnic a k terénu nebylo vůbec přihlédnuto. Situace není vůbec popsána v TZ. Je tak evidentní, že bylo upřednostněno evidované polohové určení pozemku, které není závazným údajem katastru, oproti určení geometrickému, a to bez jakéhokoliv odborného zhodnocení. Odkaz na ZPMZ č. 117 a č. 6 není příléhavý, ani jedna dokumentace hranici neřeší, jejich grafické znázornění neobsahuje žádné hodnocení, zda byl pozemek přeplocen nebo zda se jedná o chybu v zobrazení hranice. Už ze samotného předloženého projektu KoPÚ je evidentní, že hranice mají stejný tvar, hranice stejného tvaru je (bude) tak zakreslena 2x vedle sebe (viz obrázek pod textem). Každému odborníkovi v oblasti katastrální geodézie je na první pohled zřejmé, že hranice měli být ztotožněny, anebo jejich neztotožnění mělo být odůvodněno, jak ostatně vyplývá z § 50 odst. 3 katastrální vyhlášky. V konkrétním případě byl při ověřování výsledku využit postup laický, nikoliv postup odborný.

67. Z bodu č. 33 Protokolu2 vyplývá, že „u p.č. 114/8 je uvedeno, že dva body byly při šetření označeny na plotě. Vzhledem k tomu, že ve vzdálenosti cca 1 m až 1,20 m od vyšetřených bodů se nalézají betonové sloupky (kuny), není jasné, proč nebyly šetřené body se sloupky ztotožněny a nebylo postupováno dle skutečného stavu“.

K bodu č. 33 se obviněná vyjádřila, že „přestože lomy hranice nebyly ztotožněny se sloupky plotu, plot jako takový byl ztotožněn s evidovanou hranicí“.

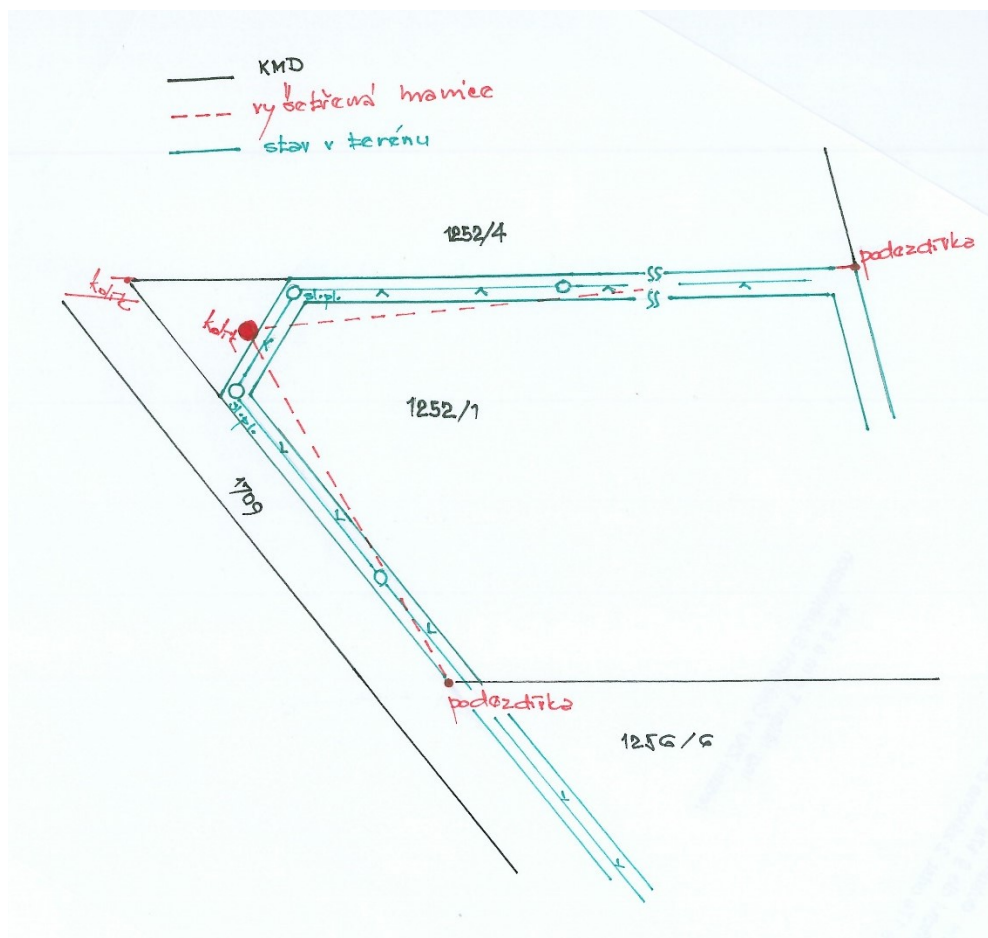
Přestože postup, jaký byl při ZH zvolen není přímo žádoucí, samotná skutečnost, že hranice byla ztotožněna s plotem nacházejícím se v terénu, vede ke zhodnocení, že v tomto případě pochybeno nebylo resp. intenzita možného pochybení není taková, aby postup byl hodnocen jako laický.

68. Z bodu č. 34 Protokolu2 vyplývá, že „Není jasné z jakého důvodu byla na SZ rohu pozemku p.č. 1252/1 šetřena hranice přes kolík, když v náčrtu je vyznačen plot s podezdívkou. Pochůzkou v terénu bylo zjištěno, že oplocení je v náčrtu zakresleno chybně, neboť v terénu není ostrá špic, ale oplocení končí podezdívkou se dvěma sloupky plotu – porušeno ustanovení § 50 odst. 1 KatV, když nebyl vyšetřen skutečný průběh hranice v terénu. Kolík nalezen u středu podezdívky. V důsledku zjištěného je část podezdívky součástí pozemků p.č. 1252/4 a p.č. 1709“.

Obviněná k bodu č. 34 uvedla, že „kolík je umístěn na prodloužení podezdívek, respektovali jsme platné geometrické určení“ a dále pak, že „není důvod měnit tvar pozemku. Plot končí na dvou sloupcích před rohem pozemku jen z důvodu snazšího ukotvení pletiva“.

Ze situace je patrné, že postup při šetření hranice byl chybný, neboť spojnice vyšetřených bodů zapříčiní to, že část pozemku p.č. 1252/1 včetně oplocení s podezdívkou je součástí sousedních pozemků p.č. 1252/4 a p.č. 1709.

Pro jednoznačnost vkládáme obrázek (obdobný uveden i v kontrolním spisu) a fotografii.

69. Dle bodu č. 35 Protokolu2: „*Bod na čtyřmezí parcel p.č. 1716/11, p.č. 1716/1, p.č. 1716/9 a p.č. 1247/2 je v náčrtu označen jako podezdívka. V terénu byl nalezen zbytek barvy ve vjezdu ve vzdálenosti cca 0,50 m od sloupku vjezdu. Je zcela na škodu věci neztotožnění šetřeného bodu se sloupkem vjezdu. V rámci šetření intravilánu bude sloupek plotu šetřen a mezi sloupky zůstane „zbytečný“ bod, který bude ztěžovat návaznost operátů*“.
- K bodu č. 35 obviněná uvedla, že „*při ověřování dokumentace z ní bylo seznatelné, že hranice je spojnice sloupku plotu a podezdívky. Chybný postup přímo z dokumentace nevyplývá*“.
- Obviněná při ověřování výsledku v tomto případě nepostupovala odborně a nevycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Intenzita pochybení a jeho vliv na katastrální operát však není vysoká, spíše dokresluje celkový postup obviněné k této zakázce, kdy nebylo odborně hodnoceno, jak s obnoveným operátem bude v budoucnu pracovat odborná sféra a vlastníci.
70. Dle bodu č. 36 Protokolu2: „*lomový bod na hranici pozemků p.č. 1246, p.č. 1247/2 a p.č. 64/2 byl vyšetřen dle náčrtu jako sloupek plotu. V terénu se nalézají sloupky dva, jeden v podezdívce, druhý zakotven v zemi. Z dokumentace nelze seznat, který sloupek odpovídá vyšetřenému bodu. Dle situace v terénu se jako nejvhodnější pro trojmezí pozemků jeví roh podezdívky*“.

K bodu č. 36 obviněná uvedla, že „*hranicí je sloupek plotu s podezdívkou. V terénu jsou sloupky velice blízko u sebe (cca 10 cm). Z náčrtu ZH je seznatelné, že hranicí je ten sloupek plotu, ze kterého vychází podezdívka*“ a dále „*Viz náčrt a vyjádření skutečnosti hnědě. Vlastníkovi byla tato skutečnost ukázána a vlastník souhlas potvrdil svým podpisem*“.

S vysvětlením se nelze ztotožnit, z náčrtu opravdu nevyplývá, který ze sloupku je hranicí. Hranice v předchozím průběhu byla vyšetřena po podezdívce, avšak zakončena byla

na sloupku plotu, nikoliv na rohu podezdívky. Situace z terénu měla být v náčrtu vyznačena a to za využití vhodného měřítka náčrtu nebo detailu.

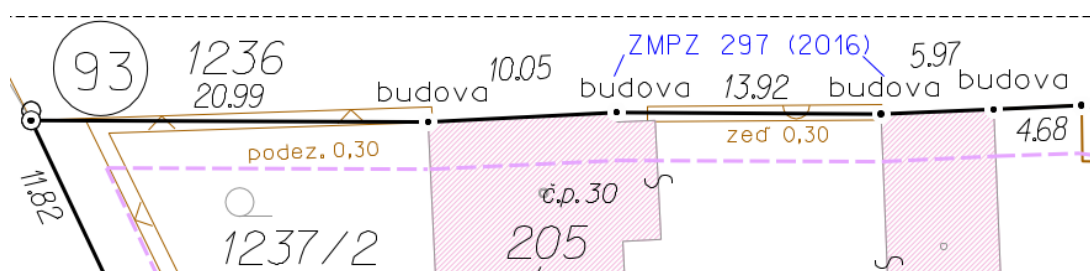
71. V bodě č. 38 Protokolu² bylo konstatováno, že „*Lomový bod na hranici pozemků p.č. 1242, p.č. 1243/2 a p.č. 1708/2 byl vyšetřen dle náčrtu jako „podezdívka“. V terénu je z východní strany pozemku p.č. 1243/2 podezdívka ukončena ještě před posledním sloupkem plotu, ze severní strany nelze mluvit o typické podezdívce, nicméně také končí před zmíněným sloupkem plotu. Z náčrtu nelze dovodit, co bylo v terénu vyšetřeno jako lomový bod, ze kterého vychází dělení přilehlé komunikace*“.

Tvzení obviněné: „v terénu končí hranice na prodloužení podezdívek, podezdívky končí cca 20 cm před kolíkem. Hranice je vyšetřena správně“.

S argumentací obviněné se nelze ztotožnit. Dle náčrtu ZH byla hranice vyšetřena na podezdívce. Řešený lomový bod je v náčrtu označen jako „podezdívka“, v místě se však podezdívka nenachází. Z vyjádření obviněné vyplývá, že lom hranice nebyl vyšetřen jako podezdívka, ale jedná se o prodloužení podezdívek. Skutečnost, že by hranice byla vyšetřena správně tak nelze vůbec potvrdit, náčrt ZH obsahuje jednoznačně chybné označení lomu hranice, náčrt vyhotovený v měřítku 1:1000, bez doplnění detailem není vyhovující k zobrazení situace v terénu.

72. V bodě č. 39 Protokolu2 bylo zjištěno, že „Dle náčrtu ZH je hranice mezi parcelou p.č. 1236 a parcelami p.č. 1237/2 a st. 205 vyznačena z plastového mezníku na roh hlavní budovy, po zdi na druhý roh, odtud na roh budovy vedlejší, po zdi na rozhraní budov a na roh budovy nevyznačené v KN. Dle takto vyšetřeného stavu je drátěné oplocení na kovových sloupcích s čepičkami zapařené do podezdívky o šíři cca 0,35 m a část pozemku p.č. 1237/2 součástí pozemku p.č. 1236 (orná). Mezi budovou hlavní a budovou vedlejší je v důsledku vyšetřeného stavu část zdi, na kterou navazuje nevyznačená budova na st. 205, součástí pozemku p.č. 1236 (orná). Vzhledem k tomu, že výsledek zeměměřické činnosti vztahený ke st. 205 padá svým vznikem do roku 1962 a už tehdy bylo oplocení v tomto výsledku zachyceno a v terénu charakterově odpovídá době vzniku, je jeho neztotožnění s hranicí závažným pochybením a především porušením ustanovení § 50 odst. 1 KatV.

Ze znázornění v náčrtu není zřejmé, zda byla hranice mezi pozemky p.č. 1237/2 a st. 205, konkrétně roh budovy hlavní a roh budovy vedlejší, u kterých je odkaz na ZPMZ 297, šetřena nebo převzata“.

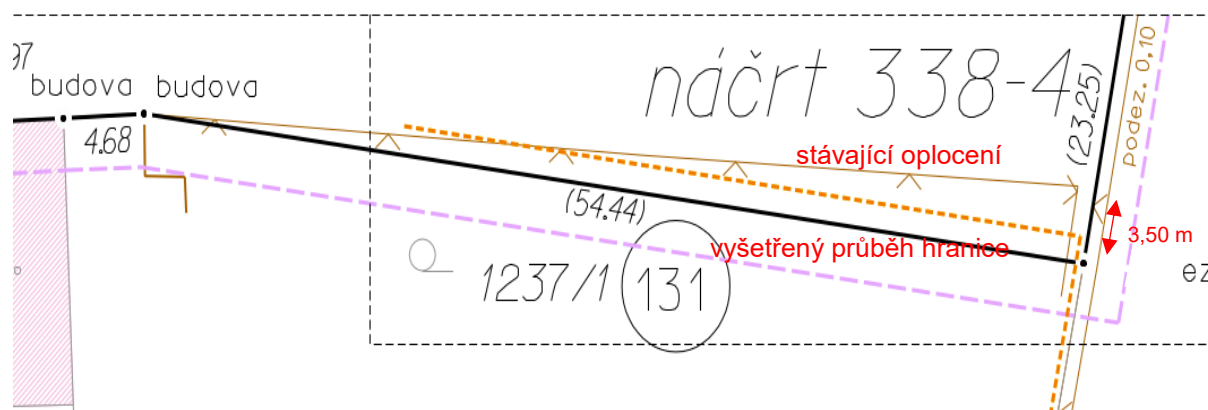
K bodu č. 39 obviněná uvedla, že „hranice byla v ZPMZ č. -236 a ZPMZ č. 137 jednoznačně vyznačena na roh budovy, obdobně jako v mapě“.

Jak z vyznačení v náčrtu ZH tak i z argumentace obviněné je seznatelný laický, resp. neodborný postup. Mapa je obnovována z důvodu její nedostatečné přesnosti, přesto obviněná ověřila elaborát, který naprosto ignoruje vlastnosti mapy, která je obnovována.

Z kontrolního zjištění vůbec nevyplývá, že by hranice neměla jít přes roh budovy. Je vytýkáno, že nebylo postupováno dle skutečného stavu v terénu, byly ignorovány znatelné výstupky na vlastnické hranici, zde v rozměrech do 30 cm. Obviněná při ověřování nejen nepostupovala odborně, když nebrala v potaz povinnost postupovat dle skutečného stavu v terénu, vůbec si nezjistila původ obnovované mapy a její vlastnosti, čímž si významně ulehčovala práci.

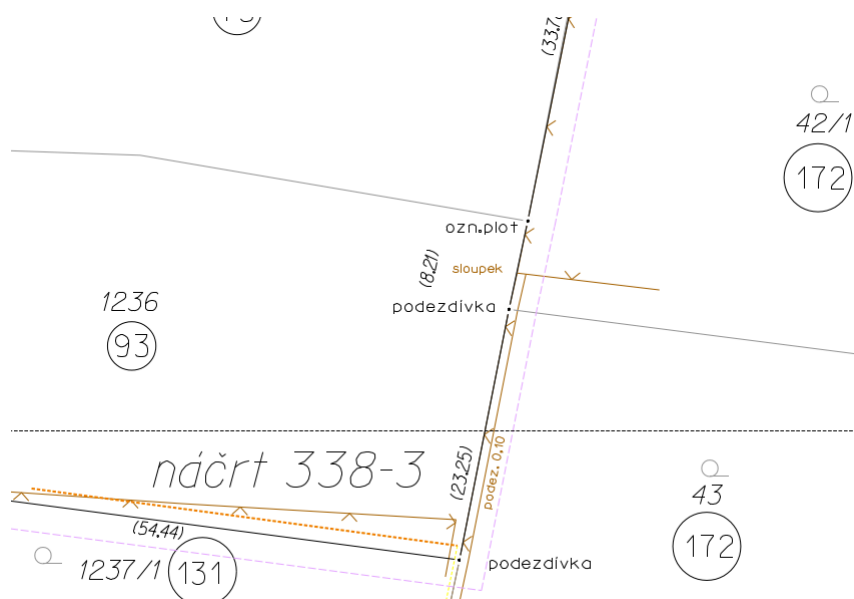

73. Jak bylo konstatováno v bodě č. 40 Protokolu2: „Dle náčrtu ZH je hranice mezi parcelou p.č. 1236 a parcelou p.č. 1237/1 vyznačena z rohu budovy nevyznačené v KN na podezdívku, kde se šetřená hranice láme severním směrem. V terénu se nalézá drátěné oplocení na kovových sloupcích s čepičkami, které zcela odpovídá rozhraní mezi ornou a zahradou a v důsledku neztotožnění evidované hranice a oplocení je část zahrady součástí p.č. 1236 (orná). Z uvedeného je patrné, že nebylo postupováno dle ustanovení § 50 odst. 1 KatV. Není zřejmé, proč nebyla vlastnická hranice ztotožněna s oplocením, když se jedná o původní hranici mezi pozemky i rozhraní mezi rolem a zahradou“.

Obviněná k bodu č. 40 uvádí: „lom hranice v terénu je od hranice evidované vzdálen přes mezní odchylku (cca 3,50 m)“.

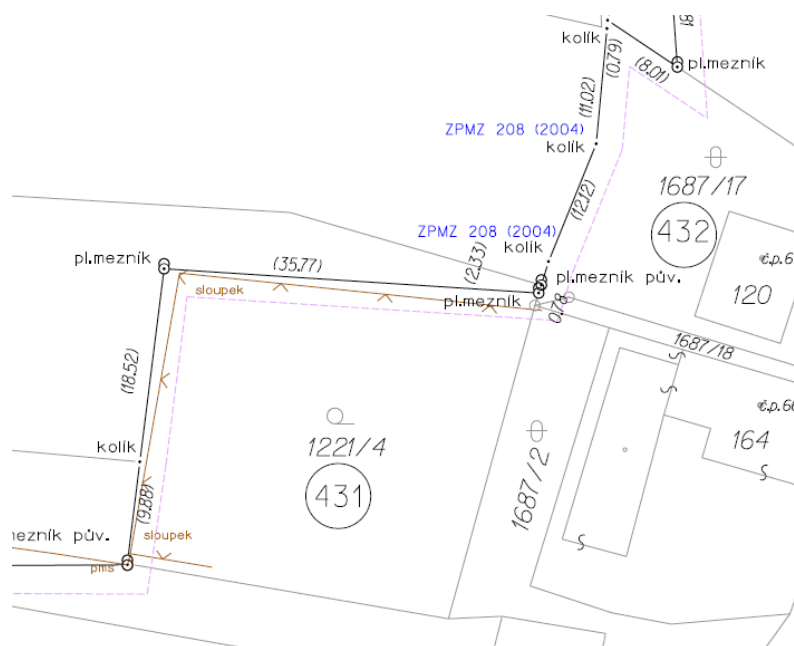
Zde je jednoznačné pochybení a porušení předpisů upravujících ZH. Překročení odchylky stanovené pro kk8 nemůže komise v terénu zjistit, neboť hranici v terénu porovnává pouze se zobrazením v katastrální mapě, přičemž na tuto skutečnost je ze strany ČÚZK dlouhodobě upozorňováno – viz např. pracovní pomůcka čj. ČÚZK-12787/2019. Zde byla prostě předvytyčena evidovaná souřadnice, dle náčrtu ZH ani dle TZ nebyla skutečná hranice prověřena. Zde navíc pro dokreslení situace je vhodné uvést, že rozhraní pozemků p.č. 1237/1, p.č. 1236 a p.č. 43 je stiženo obdobným posunem (viz. následující obrázek), jako rozhraní pozemků p.č. 1236, p.č. 43 a p.č. 42/1.

74. S bodem č. 40 Protokolu2 souvisí bod č. 44 Protokolu2, když „v parcele p.č. 1236 je hnědě zakresleno drátěné oplocení. Není zřejmé, proč nebyla vlastnická hranice ztotožněna s oplocením, když se jedná o původní hranici mezi pozemky i rozhraní mezi rolem a zahradou“. K tomuto bodu obviněná uvedla, že „hranice byla vyšetřena po plotě, vyplývá tak i z náčrtu ZH“.

Z náčrtu ZH však vyplývá, že hranice se od plotu odchýlila (viz bod č. 40 Protokolu2).

75. Dle bodu č. 45 Protokolu2 byly „neuvedeny měřené zajišťovací míry od dočasně stabilizovaných lomových bodů vlastnické hranice k jednoznačně identifikovatelným bodům (např. kolíky u parcel p.č. 1221/4, p.č. 1687/17, p.č. 1693/7) – nedodrženo ustanovení 4.2.2.12 Návodu“.

K bodu č. 45 obviněná uvedla, že „zajišťovací míry byly vyznačeny vypočtené ze souřadnic (v závorce), při šetření byla poloha bodů ověřena měřením, zdali se od předvytyčení nezměnila. Hranici nebylo možné stabilizovat trvale, neboť obvod KoPÚ vede uvnitř pole.

Bod č.45 – v náčrtu uvedené vypočtené oměrné míry. Jiné míry měřit nešly – viz návod“.

S výpovědí obviněné se nelze ztotožnit, neboť není přiléhavá, resp. pravdivá. Pokud byla při šetření poloha bodů ověřována měřením, potom tato skutečnost není vůbec doložena, resp. není vůbec zmíněna v TZ, ani v jiné části elaborátu. Zároveň není pravda, že by body nebylo možné stabilizovat, uprostřed pole obvod nevede, což by samo osobě indikovalo špatně stanovený obvod. Z elaborát ZH, jak jej obviněná ověřila, vyplývá, že hranice nebyla stabilizována v souladu s předpisy, nebyla ani zajištěna v souladu s předpisy, nebyl uvažován skutečný stav. Obviněná ověřila elaborát, kde byla významně ulehčena práce a získán prospěch využitím kolíků namísto hraničních znaků.

76. Dle bodu č. 46 Protokolu2: „lomové body na vyšetřených hranicích parcel p.č. 1687/17, p.č. 1693/7 nebyly označeny trvale“, přičemž obviněná uvedla, že „hranici nebylo možné trvale stabilizovat, z důvodu tvrdého podkladu s velmi nízkým profilem ornice (cca 10 cm). Hranice byla evidována s KK3“.

ZKI se s touto argumentací neztotožňuje, neboť z žádné části ověřeného elaborátu, zejména TZ, nelze její výpověď prokázat. Skutečnost, že hranice byla stabilizována jen dočasně, je možné akceptovat, pokud je dodržen stanovený postup, kdy jsou dočasně stabilizované body zajištěny zajišťovacími mírami. K tomu zde však nedošlo.

77. Dle bodu č. 47 Protokolu2: „Část hranice mezi pozemky p.č. 493/1 a p.č. 496 (pův. PK 495) nebyla ztotožněna se stávajícím oplocením, když její střední část ztotožněna je. Jedná se o původní hranici a parcela PK 493 se dle mapy pozemkového katastru ve své západní části nezužovala, tak jako hranice vyšetřená. Naopak zakreslený rozsah oplocení se jeví spíše odpovídající původní parcele. V tomto případě došlo k chybnému vyhodnocení situace v terénu a k chybnému stanovení obvodu, neboť část pozemku p.č. 493/2 je zahrnuta do pozemku p.č. 496“. Obviněná uvedla: „respektovali jsme zjištění ze ZPMZ č. 315“, následně

doplnila, že „ZPMZ 315 – v náčrtu je jasně naznačeno, že plot je přisloučen do vedlejší parcely“.

Pochybení přímo souvisí i s kontrolním zjištěním z bodu č. 48 Protokolu2. Argumentace obviněné je však nepřiléhavá. Dle TZ se situací nezabývala, ZPMZ č. 315 zjevně vůbec nevyužila, jak podsouvá. V rámci ZPMZ č. 315, resp. odpovídající vytyčovací dokumentací je doloženo vytyčení jiné hranice. Plot je zde (v ZPMZ č. 315) skutečně naznačen mimo hranici, což však nemá žádný vliv na ZH, ani nemůže mít. Navíc dle náčrtu ZH byla hranice jako celek vyšetřena jinak, než jak je zakreslena v ZPMZ č. 315. Argumentace obviněné z odborného hlediska nedává smysl, obviněná zpětně hledá důvody pro postup, jaký byl užit a za každou cenu se snaží obhájit postup zjevně neodborný. Zde je situace opět dokreslena tím, že hranice byla vyšetřena po kolíku, namísto po plotě, bez jakéhokoli posouzení situace, přičemž kolík nebyl ani zajištěn. Při ZH tak nebylo postupováno dle skutečného stavu, nebyla využita předepsaná stabilizace, dočasná stabilizace nebyla zajištěna. Oplocení v terénu navazuje na kamenný taras.

78. Dle bodu č. 52 Protokolu2 je „nesoulad mezi skutečností a náčrtem. Hranice pozemků p.č. 1414 a p.č. 1396/1 je vyznačena jako taras, ve skutečnosti je na hranici pozemků polorozpadlý dřevěný plot“. Jedná se o pochybení drobné, zejména v kontextu se zjištěními z následujících bodů č. 53 a č. 54 Protokolu2. Dle bodu č. 53 „Plastový znak na hranici pozemků p.č. 1414, p.č. 1720 a p.č. 1396/1 byl osazen cca 0,8 m od hranice pozemku p.č. 1396/1 trvale označené polorozpadlým dřevěným plotem. Není zřejmé, z jakého důvodu nebylo oplocení ztotožněno s rozhraním zahrady, cesty a pole. Přihlédneme-li k tomu, že vjezd do zahrady p.č. 1396/1 je vlevo cca 2,5 m od umístěného plastového znaku“. Jedná se o další zjištění, kdy nebylo postupováno dle skutečného stavu terénu, přičemž tato skutečnost nebyla zdůvodněna v technické zprávě, ani v jiné části ověřeného elaborátu.

79. Dle dalšího bodu Protokolu2, konkrétně bodu č. 54, potom „plastový znak na hranici pozemků p.č. 1413, p.č. 1391/2, p.č. 1720 a p.č. 1414 byl osazen jako rozhraní cesty a zahrady s umístěním uprostřed skutečné cesty, zákres v mapě byl pouze generalizovaný a při ZH nebyla hranice vyšetřena podle skutečného stavu v terénu, kdy na hranici je kamenný taras mírně zaoblený. Při šetření měla být hranice ztotožněna s kamenným tarasem. Vzdálenost plastového znaku od kamenného tarasu je cca 2 m“.

výsledek upřednostnění předvytyčení souřadnic lomových bodů z KMD před šetřením skutečného stavu v terénu

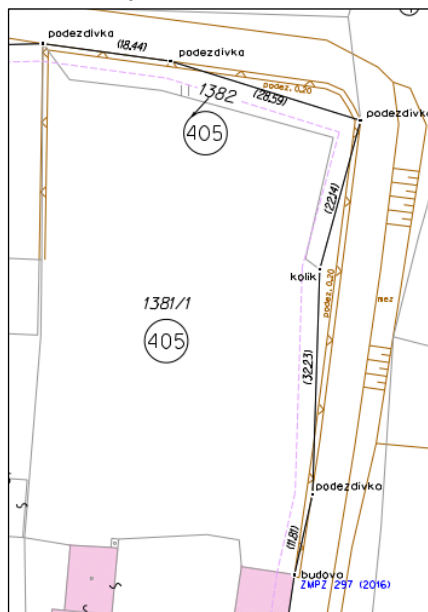
80. K bodům č. 52 – č. 54 obviněná uvedla: „porovnali jsme skutečnost se zákresem v katastrální mapě a výsledkem je vyšetření hranice po plastových meznících, neboť plot a kamenný taras nejsou na vlastnické hranici“.
- V doplnění ze dne 12. 7. 2022 obviněná uvedla: „Body č.53,54,69,70 Z ostatních VZČ, vzniklých především ve 20. letech minulého století (ZPMZ-362, -376, -406, -371, -171), kdy v osadě Vranov došlo k rozsáhlejší zeměměřickým činnostem pravděpodobně v důsledku pozemkové reformy, jednoznačně vyplývá, že pozemky, které jsou v současnosti trvale označeny zaobleně (plotem, zídkou), tak toto není výsledek generalizace v mapě ZE, ale pouze důsledek stavební úpravy nájezdů u cest. Vlastník ustoupením s oplocením tzv. do svého, pouze umožňoval lepší výjezd a rozhled, ale rozhodně se nevzdával svého pozemku“.
- „Bod č.54 – neodpovídá geometrické a polohové určení nemovitosti. Jestli byl zákres generalizovaný nebo taras vznikl pro potřeby pohodlnějšího odbočení, není zřejmé“.
- Zde se rovněž nelze s výpovědí obviněné ztotožnit. Pozemek je část zemského povrchu oddělená od sousedních pozemků hranicí, parcela je pozemek zobrazený v mapě. Parcela vždy bude zatížena generalizací v závislosti na měřítku mapy, může být zatížena i chybou zobrazení apod. Hranice pozemku mohou být vlastníkem měněny apod., přesto nerespektovat letitý plot (řádově o dm), případně taras (s oplocením) je výrazně nestandardní. Obnovovaná (dosavadní) mapa je apriori považována za nepřesnou a nevyhovující, z toho důvodu je přistoupeno k obnově katastrálního operátu, který vzniká na základě vyšetření průběhu skutečných hranic v terénu a jejich následného zaměření, jak to vyžaduje katastrální zákon. Od dodržení tohoto postupu je naopak nutné upustit v okamžiku, kdy takto vyplývá z původního výsledku zeměměřické činnosti nebo je zjištěno, že došlo ke změně hranice pozemku, např. stavebně-technickou činností apod. V tomto případě je pochybeno jednoznačně, neboť nově určená hranice se odchýlila od dosavadních hranic v terénu a z ověřeného elaborátu nelze zjistit důvod nerespektování shora uvedených trvalých hranic v terénu, stejně tak není žádným způsobem popisovaná situace odůvodněna v TZ.
81. Dle bodu č. 56 Protokolu2 „Nebylo postupováno v souladu s § 50 odst. 1 KatV, když šetření rozdělilo podezdívku plotu šikmo od severu k jihu, kde levý horní trojúhelník přisloučilo do p.č. 1391/3 a pravý dolní trojúhelník do p.č. 1385, i když zákres vlastnictví na náčrtu je pro p.č. 1391/3. Z PN č. -68 lze zjistit, že plot přináleží k pozemku p.č. 1391/3“.
- Obviněná k bodu č. 56 uvedla: „hranici jsme neztotožnili se skutečností, protože z předchozí zeměměřické činnosti vyplývá jiný průběh (ZPMZ -68, -333, -447). Na úsecích, kde nebyl žádný předchozí výsledek zeměměřické činnosti, jsme hranici ztotožnili“.
- Ve vyjádření ze dne 12. 7. 2022 uvedla: „Bod č.56 – Z PN 68 komise dovodila, že podezdívka mezi st.96 a st.95/3 byla postavena chybně. Plot byl uchycen na špatný roh budovy (dál slučka vyznačující tzv. soudku mezi domy). ZKI vůbec nebere v potaz PN 447, kde je jasně ukázán odskok 0.5m“.
- Lze se ztotožnit s tvrzením obviněné, že oplocení bylo postaveno chybně, tedy z nesprávného rohu budovy mimo vlastnickou hranici. Pakliže bychom nepřihlíželi k předchozím VZČ, kde je obviněnou upozorněno na rozdílný průběh hranic, bylo na místě šetřit stav v terénu současně s vlastnictvím oplocení, což by bylo i v souladu s § 50 odst. 1 katastrální vyhlášky. V důsledku toho by nedošlo k rozdělení oplocení a byl by zachován poklidný stav, který stvrzuje právě vystavěné oplocení.
82. Dle bodu č. 57 Protokolu2 jsou „pozemky p.č. 1382 a p.č. 1381/1 ... trvale oploceny drátěným plotem s podezdívkou, jehož tvar pohledově odpovídá tvaru obrazu parcely v KMD, není

zřejmé, z jakého důvodu byly části pozemku s oplocením odděleny do KoPÚ. Trvalé rozhraní pozemků uznávané vlastníky mělo být ztotožněno s vlastnickou hranicí v celém rozsahu vlastnické hranice a nemělo dojít k vedení vlastnické hranice jednou z podezdívky na kolík a zase zpět na podezdívku. Nebylo postupováno v souladu s § 50 odst. 1 KatV, naopak byl v terénu realizován generalizovaný obraz mapy KMD.

Soutisk KMD a zapsaného obvodu KoPÚ

výřez z náčrtu ZH

Soutisk mapy KMD a vyšetřeného obvodu KoPÚ ukazuje, že byl předvytyčen generalizovaný stav KMD, který byl částečně přizpůsoben stavu v terénu, a nebyl vyšetřen skutečný stav, tedy průběh oplocení“.

83. Dle navazujícího bodu č. 58 Protokolu2: „Oplocení s podezdívkou na hranici p.č. 1381/1, p.č. 1717 a st. 93/1 je ukončeno na bodu označeném budova bez zahrnutí celé podezdívky do vlastnictví p.č. 1381/1. Oplocení začíná 0,20 m jižněji od rohu budovy a je odskočeno 0,60 m vpravo od hranice budovy, tzn. že oplocení tvoří „zub“, jenž nebylo možné zobrazit do mapy 1:2880, ale při ZH měla být hranice vedena po skutečném rozhraní. Počátek oplocení u budovy na st. 93/1 je postaveno na cca 1 m vysoké podezdívce a pozvolna podezdívka je snížena až na minimum, neboť výše podezdívky kopíruje svahové poměry vůči sousedící cestě. Tento stav nebyl při šetření hranic zohledněn. Nebylo postupováno v souladu s § 50 odst. 1 KatV“.

Obviněná se při projednání přestupku vyjádřila k bodu č. 57 a č. 58, že „ze ZPMZ č. -558 vyplývá, že hranice vychází z rohu budovy, nikoliv z lomu na oplocení. Na mnoha místech byla skutečná hranice (plot, taras) přes mezní odchylku oproti evidenci.“

Ve vyjádření ze dne 12. 7. 2022 potom obviněná doplnila: „*Bod č.57 – jiné geometrické a polohové určení nemovitosti s překročením mezních odchylek..*“

I při šetření bez předvytyčení by toto bylo zřejmé.

Bod 58 – PN 558 nevyznačuje odskok a tudíž se nedá hovořit o generalizaci.“

Ani zde se nelze s argumentací ztotožnit. Hranice byla vyšetřena částečně mimo rozhradu (podezdívku) nalézající se v terénu, na jiných místech byla rozhrada ztotožněna s evidovanou hranicí střídavě svou vnitřní nebo vnější hranou. Ze PN č. -558 potom vyplývá jen to, že ve vztahu k řešené hranici je pouze tzv. jiným výsledkem zeměměřické činnosti.

Skutečnost, že hranice nebyla zakreslena s větší podrobností než tehdy platná mapa (1:2880), nezakládá přímo důvod nepostupovat dle skutečného stavu v terénu.

84. V bodu č. 61 Protokolu2 bylo uvedeno, že: „na severní hranici st. 92/1 je mezi druhým a třetím bodem odleva od SZ rohu budovy vykreslena opěrná zeď o šíři 0,50 m. Ve skutečnosti je tento prostor zastavěn budovou. Na náčrtu nebyla vyznačena skutečnost nalézající se v terénu“, obviněná uvedla, že „zastřešená proluka mezi 2 stavbami nebyla vyhodnocena jako stavba dle katastrálního zákona“.

S vyjádřením obviněné není možné se ztotožnit. Budova je jednoznačně stavbou dle katastrálního zákona a to na první pohled. Jen samotná kratší stěna má délku 4,20 m, že se jedná o stavbu, je seznatelné z obrázku výše. V rámci ověřeného elaborátu nebyly plněny povinnosti vztahující se k šetření hranic staveb. V SN byly ponechány zastaralé způsoby využití staveb, v tomto případě byla stavba úplně opomenuta. Vyjádření obviněné v tomto případě jednoznačně potvrzuje neodborný přístup, stavbu se střešní konstrukcí není přijatelné zaměňovat za zeď.

85. Z bodu č. 63 Protokolu2 vyplývá, že: „Ze soutisku skutečného zaměření kamenného tarasu a vyšetřené hranice mezi pozemek p.č. 1348 na straně jedné a p.č. 1352, p.č. 1734/9 na straně druhé je zřejmé, že mezi patou tarasu a zaměřenou hranicí je rozdíl 0,45 m i když šetřené body jsou označeny jako „ozn.kam.“. V terénu se nachází rozpadlé dřevěné oplocení v pravé části šetřené hranice (u pozemku p.č. 1734/9) a na něj navazuje hradba v podobě ovocných stromů nad kamenným tarasem. V terénu byly nalezeny kolíky u paty kamenného tarasu. Není zřejmé, co vlastně bylo vyšetřeno a co bylo následně zaměřeno. Rozdílné body budí dojem, že byla vyšetřena pata kamenného tarasu, ale zaměřena hradba stromů. Bod označený „ozn.zed“ byl nalezen též u paty tarasu.

ZKI měřením zjistil, že u paty tarasu jsou umístěny 3 kolíky, jejichž souřadnice se shodují se souřadnicemi bodům ze skutečného zaměření kamenného tarasu, nicméně neodpovídají zaměřeným bodům evidovaných s kk 3 jako obvod KoPÚ. Je zřejmé, že byla vyšetřena pata kamenného tarasu, ale zaměřeno odlišné rozhraní. Je rozpor mezi vyšetřenou a evidovanou hranicí“.

Obviněná k bodu č. 63 uvedla, že „hranice byla správně vyšetřena při ZH na patě tarasu. Chyba mohla vzniknout pouze při jejím zaměření“.

U tohoto kontrolního zjištění je pochybení velmi významné. Byla vyšetřena pata tarasu (což by bylo správně), avšak tato skutečnost plně nevyplývá z náčrtu ZH, ale ani ji neprokazuje vytyčením obvodu KoPÚ. Pokud popis „ozn.kam.“ označuje kamenný taras, potom byla hranice chybně předvytyčena anebo následně zaměřena. Z TZ ani z náčrtu nelze dovodit, kde se stala chyba. Zatímco u jiných kontrolních zjištění bylo možné, např. z výpovědi obviněné nebo vytyčením souřadnic, alespoň částečně zjistit, co bylo vyšetřeno a zaměřeno, v tomto případě to jasné není.

86. K bodu č. 64 Protokolu2 bylo uvedeno, že „Na hranici pozemků p.č. 1348 a p.č. 1734/9 je uveden zprava – „sloupek pl.“ a „ozn.kam.“ jako druhý lomový bod. V terénu byl nalezen jako druhý lomový bod označený sloupkem plotu a měřením ZKI ověřil i jeho shodu. Nesoulad mezi označením v terénu a v náčrtu ZH“ a k bodu č. 66, že je „rozpor mezi skutečností a náčrtem: na hranici pozemku st. 198, p.č. 1345/2, p.č. 1346 a nového dělení p.č. 1345/2 je uveden popis lomového bodu „podezdívka“, ale v terénu podezdívka není“ obviněná uvedla: „jedná se o chybu popisu, vzniklou nepozorností“.

Jakkoliv se (dle vyjádření obviněné) jedná o chybu vzniklou nepozorností, chyba má velký dopad na správnost a použitelnost ověřeného elaborátu. Pochybení souvisí s bodem č. 63 Protokolu2, kdy není možné zjistit, co je vyšetřenou hranicí, která se rozchází s hranicí zaměřenou.

87. Dle bodu č. 67 Protokolu2: „Nové dělení pozemku p.č. 1345/2 vedené z podezdívky u st. 198 na plastové mezníky a ukončené na hranici pozemku p.č. 1345/1 plastovým mezníkem není odůvodněno. Dělení není odsouhlaseno v SN, neboť pozemek p.č. 1345/2 je dělen na 2 nové parcely, ale v SN je navržena pouze jedna parcela. Plastové mezníky jsou umístěny na horním hraně svahu, která je vzdálena cca 1 m k patě svahu a cca 2 m k asfaltové části silnice v nejvzdálenějším místě. Šíře silnice p.č. 1715/1 je podél obvodu zastavěné části Vranova přibližně všude stejná, z náčrtu ZH lze vyčíst, že skutečné zaměření této silnice a jejího obrazu se shoduje, pouze v sousedství p.č. 1258/1 a původní p.č. 1345/2 je obraz rozdílný. Obraz tvoří nevelikou bublinu, ale skutečná silnice tvoří esíčko, jenž se schová do této bubliny. Jižní stranu silnice tvoří kamenný taras, jenž v prostoru p.č. 1258/1 přechází ve zpevněný travnatý svah, kterým je tvořena i severní hranice silnice u původní p.č. 1345/2. Z obou stran silnice jsou výškové rozdíly a je nepravděpodobné, že by majitelé polností tyto svahy nově vytvořili. Pokud si připomeneme vznik původní mapy PK, že byly zaměřeny jednotlivé bloky k silnici a pak spojeny dohromady, lze usuzovat, že silnice mohla vzniknout širší nebo naopak i užší. Dále nebyla prověřena oměrná míra 15 m z PN č. -362, jenž udává délku hranice p.č. 1345/1 (od severu k jihu) a při jednoduchém vytyčení tato délka vychází k lampě obecního osvětlení umístěné v travnatém pruhu pod patou travnatého svahu, přisvědčuje deformaci zákresu mapy v prostoru p.č. 1345/1, p.č. 1345/2 a st. 91. Nebylo postupováno v souladu s § 50 odst. 1 KatV, naopak byl v terénu realizován deformovaný obraz mapy KMD.

Plastové mezníky umístěné na hranici parcely st. 91 ukazují cestu do statku, která dle těchto bodů nyní probíhá v mezi a pokračuje přes lampu z obecního osvětlení, jenž po zapsání obvodu KoPÚ stojí uprostřed této nově zpřesněné cesty.

ZKI vlastním měřením a porovnáním zjistil, že evidovaná souřadnice na rohu podezdívky na st. 198 je vzdálena 0,21 m od bodu ze zaměření ZKI. Proto prověřil vznik souřadnice na zmiňovaném bodu, která vznikla při tvorbě KMD prostou vektorizací, bod byl evidován pouze se souřadnicí obrazu, tzn. že shoda se zaměřeným bodem je čistě náhodná a souřadnice vektorizačního bodu měla být zaměněna za skutečný stav. Při vlastním zaměření skutečného stavu byly evidované a nově změřené souřadnice porovnány a odpovídají kk 3, je zřejmé, že byť souřadnice „fungují“, tak výsledek je takový, že podezdávka se stává součástí sousedního pozemku a nepatří k pozemku, ke kterému přináleží“.

88. Dle bodu č. 68 Protokolu2 „U pozemku p.č. 1355 byla část rohu zahrady oplocené dřevěným latkovým plotem s betonovými sloupky – kunami, které jsou z 60. let minulého století, odříznuta hranicí s kk 8, která vznikla na základě vektorizace mapy PK, kde tato hranice představovala rozhraní zahrady a silnice. Nebylo prověřeno, zda v původní mapě není deformovaný zákres (viz předchozí odrážka) a vlastnictví rohu zahrady nemělo být zahrnuto dle skutečného stavu do pozemku p.č. 1355. Část oplocení je tvořena kamennou zídou, jenž je pozůstatkem bývalé budovy st. 91, která byla zbourána – rušena v PN č. -195, který navrhl i napojení na silnici p.č. 1715/1. Ze soutisku skutečného zaměření pro KoPÚ a rastru mapy PK, lze zjistit, že kamenná zídka odpovídá zákresu původní budovy na st. 91. Je velmi nepravděpodobné, že cesta ze statku by vedla severněji od budovy statku a vznikl by trojúhelníkový pozemek neplodné půdy v těsné blízkosti kamenné zídky a cesta by byla vedena přes travnatou mezičku. Pohledově zahrada p.č. 1355 odpovídá zákresu v mapě i s cestou, která je součástí st. 91“.

89. K bodu č. 67 a č. 68 obviněná uvedla, že „dle našeho prověření situace je skutečná hranice v terénu změněna oproti evidenci. ZPMZ č. -362 je neprůkazný, resp. kolmice 4,44 m (staničení 503,40 m) nejde až na vlastnickou hranici. Obdobně vyplývá i ZPMZ č. -195“.

Následně doplnila: „- Bod č.67 –Podařilo se nám zrekonstruovat měřickou přímku z PN 362 s přesností na dm. U kóty 503.40 je kolmice 4.4m. Tato kolmice, jak je v náčrtu PN 362 vidět, nekončí na hranici vybarvené komunikace. Při rekonstrukci tohoto náčrtu a podložení zaměření skutečného stavu jsme zjistili, že kolmice končí u paty námi zaměřeného svahu. Z náčrtu je zřetelné, že vlastnická hranice parcely je od této kolmice vzdálená přibližně o stejnou vzdálenost. Tomuto odpovídá i následující PN 195 z r.1964. Z rekonstrukce ostatních kolmic se lze domnívat, že bylo určeno skutečné těleso komunikace a nikoli vlastnická hranice, jak se domnívá ZKI. Naši správnost potvrzuje i pokračující průběh komunikace a to například u nově vzniklé parcely 1271/23. ZKI svým tvrzením uvedla v omyl vlastníky a tím i vnesla nesoulad do projektu KoPU..

- Bod č.68 – V PN 195 jsou uvedeny jednoznačné oměrné míry od jednoznačně daných bodů (roh budovy), s kterými bychom se v žádném případě nedostali k vámi zmiňované lampě. Tvrdit, že jde o napojení na komunikaci je zavádějící. V tomto náčrtu ještě ani není zakreslen plot na jižní straně. Polní náčrt 195 lze jednoduše zrekonstruovat a tím i potvrdit naši správnost. Tvrzení, že pohledově situace odpovídá je spekulativní viz bod 67“.

Sama obviněná potvrzuje, že zaměření (ortogonální přímka staničení 503,40 m a kolmice 4,4 m) odpovídá skutečnému stavu, což je v souladu s tvrzením ZKI, že hranicí je pata svahu, i s § 50 odst. 1 katastrální vyhlášky, stejně tak s převážně historicky daným způsobem

evidence, ve které se má zrcadlit skutečný stav terénu. Patě svahu odpovídá i oměrná míra v hodnotě 15,00 m na hranici parcel p.č. 1725/3 a p.č. 1353.

Ortofoto:

rok 1949
(veřejně dostupné na portále ČÚZK)

rok 2021
(veřejně dostupné na mapy.cz)

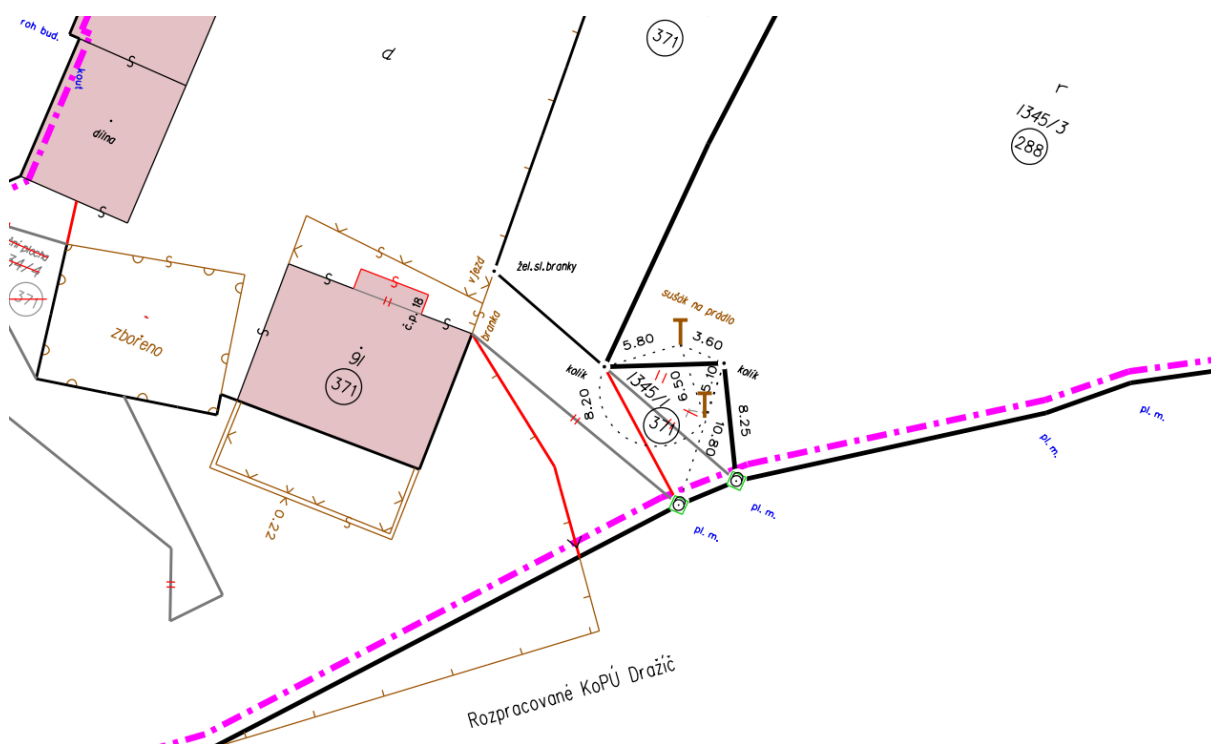
Z vložených ortofotosnímků je zřejmé, že stav dnešní přístupové cesty do statku (zákres cesty dle PN -195 z roku 1964 je chybný) je ve shodě se stavem terénu z roku 1949, tedy podél plotu a původního stavení, jak zmiňuje ZKI již v Protokolu2.

Způsob mapování s původem ve stabilním katastru po blocích mezi komunikacemi často vykazuje výraznější nepřesnosti právě v širších komunikacích, což je patrně případ i této situace.

Skutečnost, že hranice byla chybně vyšetřena a elaborát ZH neměl být vůbec ověřen, dokládá i způsob navázání mapované hranice v intravilánu obce, kdy vyšetřené (a již i zapsané) body byly ignorovány, a to přesto, že pocházejí z KoPÚ a mají evidovaný kk3. Takový postup při šetření KÚ je v rozporu s běžnými postupy při správě a vedení KN, přesto se v tomto případě s ním lze jednoznačně ztotožnit, neboť nebyla dále rozvíjena chyba zanesená do katastrálního operátu zápisem upřesněného obvodu KoPÚ (viz níže výřez z náčrtu ZH obnovy KO novým mapováním intravilánu obce).

Obviněná ověřila elaborát i přesto, že byly pouze předvytyčeny souřadnice KMD. Jakákoliv návaznost na skutečný stav a předchozí výsledky zeměměřických činností byla zjišťována až po zahájení přestupkového řízení, kdy se obviněná snažila dokázat správnost výsledku mapování. Avšak ZKI se zabýval, a k tíži obviněné staví hlavně, postup při mapování.

90. Dle bodu č. 69 Protokolu2: „Na trojmezí pozemků p.č. 1355 (zahrada), p.č. 1734/1 (komunikace) a p.č. 1715/1 (komunikace) byl umístěn plastový mezník v těsné blízkosti dřevěného oplocení s betonovými kunami. Nebylo upřednostněno trvale označené rozhraní, přestože předchozí část hranice je vedena po zmiňovaném oplocení. Skutečné zaoblení dřevěného oplocení nebylo možné v analogové mapě 1:2880 zobrazit a zákres byl generalizován“.

K bodu č. 69 obviněná uvedla: „respektovali jsme platnou mapu a ZPMZ č. -362, a č. -376“. Ve vyjádření ze dne 12. 7. 2022 doplnila: „Body č.53,54,69,70 Z ostatních VZč, vzniklých především ve 20. letech minulého století (ZPMZ-362, -376, -406, -371, -171), kdy v osadě Vranov došlo k rozsáhlejší zeměměřickým činnostem pravděpodobně v důsledku pozemkové reformy, jednoznačně vyplývá, že pozemky, které jsou v současnosti trvale označeny zaobleně (plotem, zídou), tak toto není výsledek generalizace v mapě ZE, ale pouze důsledek stavební úpravy nájezdů u cest. Vlastník ustoupením s oplocením tzv. do svého, pouze umožňoval lepší výjezd a rozhled, ale rozhodně se nevzdával svého

pozemku“.

Tvrzení obviněné však neodpovídá ověřenému elaborátu. Z TZ ani z jiné části elaborátu nevyplývá, že by v lokalitě probíhaly masivní úpravy nájezdů u cest. ZPMZ, na které se obviněná odkazuje, zpravidla tyto hranice neřeší, nejsou vůči řešeným hranicím původním výsledkem zeměměřické činnosti. Předvytyčit hranici několik dm od stávajícího letitého oplocení s odkazem (dodatečně tvrzeným) na stavební činnost není odborným postupem. Zatímco z katastrálního zákona vyplývá, že se hranice mapují, protože nedostatečnou přesností již nevyhovují současným požadavkům na vedení katastru. Obviněná kontruje, že v lokalitě je stávající, téměř 200 let starý, operát natolik přesný a detailní, že ve své podstatě není nutné dodržet další zákonná ustanovení, a sice povinnost postupovat dle skutečného stavu v terénu. Taková zhodnocení situace obviněné nepřišla natolik významná, aby je zmínila v TZ. Zde však má ZKI za to, že byl stav terénu zcela ignorován a nebyl spolehlivě prověřen, neboť tak vyplývá z ověřené TZ.

91. Dle bodu č. 70 Protokolu2: *„není zřejmé, proč bylo postupováno rozdílně v případě oplocení na hranici pozemku p.č. 1357/2 a st. 176, které jsou stejného vlastníka. Hranice u pozemku p.č. 1357/2 je vedena po vnější hraně podezdívky drátěného oplocení a u hranice pozemku st. 176 je hranice vedena z podezdívky na plotový sloupek. K šetření hranic mělo být přistupováno shodně, už jen z důvodu zbytečně vzniklých malých parcel, jenž jsou tvořeny malou částí pozemku a většinou částí podezdívky s plotem. Tento stav bude těžko odstranitelný a zůstane v KN zakonzervován na dlouhá desetiletí“.*

K bodu č. 70 obviněná uvedla: *„respektovali jsme sloupek plotu dle ZPMZ č. 170 a č. -376“.* Následně doplnila, že: *„z ostatních VZč, vzniklých především ve 20. letech minulého století (ZPMZ-362, -376, -406, -371, -171), kdy v osadě Vranov došlo k rozsáhlejší zeměměřické činnosti pravděpodobně v důsledku pozemkové reformy, jednoznačně vyplývá, že pozemky, které jsou v současnosti trvale označeny zaobleně (plotem, zídou), tak toto není výsledek generalizace v mapě ZE, ale pouze důsledek stavební úpravy nájezdů u cest. Vlastník ustoupením s oplocením tzv. do svého, pouze umožňoval lepší výjezd a rozhled, ale rozhodně se nevzdával svého pozemku“.*

Zde lze dát obviněné za pravdu, že se v terénu nalézá kovový sloupek plotu a mohl by odpovídat vzdálenosti uvedené v PN -376 (1,3 m). Tato skutečnost však není z dokumentace ZH zřejmá, neboť v terénu se v blízké vzdálenosti nacházejí sloupky dva. Vnitřní drátěné oplocení navazující na vyšetřený sloupek není v náčrtu ZH vyznačeno, aby bylo možno jednoznačně přisvědčit, že představuje původní hranici zakreslenou v PN -376 s popisem „plot“. Z uvedeného je patrné, že měřítko náčrtu je nevyhovující a v důsledku toho má náčrt nedostatečnou vypovídací schopnost. Z žádné části dokumentace však nelze bez doplňujícího vysvětlení podaného obviněnou vyšetřený stav spojit s PN -376, stejně tak není situace zhodnocena v TZ. ZKI při svém zhodnocení ctil § 50 odst. 1 katastrální vyhlášky.

V ZPMZ č. 170 je doloženo vytyčení hranice vycházející z PN -376 ve smyslu odsazení vytyčovaného bodu o 1,3 m od budovy jižním směrem, kdy tento byl dle dokumentace osazen buďto měřickým hřebem nebo plastovým mezníkem tak, že vytyčený bod navazuje na dřevěné oplocení. Na náčrtu ZH je hnědě vyznačeno dřevěné oplocení mimo vlastnickou hranici st. 176 shodně jako v náčrtu ZPMZ č. 170, původní označení lomových bodů dle ZPMZ č. 170 v náčrtu vyznačeno není.

92. Dle bodu č. 71 Protokolu2: *„Hranice pozemků p.č. 1359 a p.č. 1715/1 byla předvytyčena mimo trvalé rozhraničení (oplocení) a byla zpřesněna do kk 3, i když průběh skutečného oplocení se od evidované hranice s kk 8 pohybuje v rozmezí 2,4 – 4 m. Pokud by byl naplněn smysl § 50*

odst. 1 KatV a byl by vyšetřen skutečný průběh hranic v terénu, nevznikla by úzká parcela komunikace na zahradě soukromého vlastníka, o které bylo rozhodnuto bez spolehlivě zjištěného stavu věci, že patří obci. Při šetření v terénu má být porovnán zakres hranice v mapě se skutečností a zde byla pouze a jen předvytyčen obraz parcely, který vznikl před 100 lety, parcela p.č. 1359/1 (dnes p.č. 1359) vznikla jako příděl při prvním pozemkové reformě v roce 1923 v PN č. -362, kde se o p.č. 1359 hovoří jako o pastvě. Při ZH se porovnání skutečného průběhu hranice s obrazem v mapě provádí pouze pohledově a bez měření v terénu a bez porovnání výsledků s mezními odchylkami. Když není zjištěn nesoulad v průběhu hranice v terénu se zobrazením v mapě, hranice se vyznačí černou čarou. Ani po zaměření a překročení mezních odchylek, není barevný zakres hranice měněn ani v geometrickém plánu. V mnoha zde uvedených případech bylo předvytyčení na škodu vyšetřené hranici, neboť k němu nebylo přistupováno odborně, ale laicky“.

Obdobně z bodu č. 72 Protokolu2 vyplývá, že: „hranice pozemku p.č. 1360/2 vznikla též jako příděl v PN č. -326 (pozn. ZKI, má se jednat o PN č.-362), ze kterého lze přepočítat ortogonální přímkou vedenou po jižní hranici budovy st. 102/2 a vypočtený bod na hranice p.č. 1360/2 a p.č. 1715/1 přesně odpovídá skutečnému oplocení. I zde byla upřednostněna evidovaná souřadnice s kk 8, nebylo naplněno ustanovení § 50 odst. 1 KatV, když nebyl šetřen skutečný stav v terénu“.

K bodu č. 71 a č. 72 obviněná uvedla, že „hranice má jít přes roh budovy, nikoliv ve vzdálenosti cca 2 m, neboť tak vyplývá z detailu ZPMZ č. -362“.

Z PN č. -362 vyplývají jiné rozměry hranice, než jak bylo vyšetřeno (hranice je o cca 4 m kratší). Vůči řešenému rohu budovy tento výsledek není určující, jedná se o jiný výsledek zeměměřické činnosti nikoliv původní výsledek zeměměřické činnosti. Pokud je stanovena povinnost postupovat (šetřit hranice) dle skutečného stavu v terénu, přičemž je možnost využít jiný výsledek zeměměřické činnosti, pokud není v rozporu s mapou a terénem, potom je zjevný postup obviněné neodborný. V řešeném místě byl upřednostněn stav jiného výsledku zeměměřické činnosti, přestože byl v rozporu se stavem v terénu a stav terénu byl ignorován. Pro hranice navazující na roh budovy je však PN č. -362 původním výsledkem zeměměřické činnosti, jeho přepočet odpovídá poloze plotu, který se nachází v terénu a který nebyl respektován. Zde je jednoznačné pochybení obviněné, která nerespektovala původní výsledek zeměměřické činnosti ani stav v terénu, který je s tímto výsledkem v souladu. Vyjádření uvedla souhrnně pro bod Protokolu2 č. 71 a č. 72, přičemž toto zásadní pochybení pro bod č. 72 nevysvětlila.

93. *Z bodu č. 73 Protokolu2 vyplývá, že „v náčrtu je lomový bod označený jako „sloupek“ na hranici pozemků p.č. 1360/2, p.č. 1360/5 a p.č. 1715/1, na rozhraní pozemků je sloupků několik a na žádném z nich se nedochovala značka. Náčrt nemá dostatečnou vypovídací schopnost, neboť podle něho nelze dovodit, který sloupek představuje trojmezí pozemků.“*

Toto zjištění obviněná vysvětlila tak, že: „vyšetřen byl sloupek, ze kterého pokračuje oplocení dál do zahrady, takto vyplývá i z náčrtu ZH“.

Z fotografie je seznatelné, že se v terénu nachází v místě více sloupků plotu. Jakkoliv lze obviněné přisvědčit, že z náčrtu ZH lze seznat, že je myšlen sloupek plotu, ze kterého (dřevěné) oplocení směřuje dále do zahrady, situace je stále zmatečná, neboť dřevěný plot na hranici mezi pozemky p.č. 1360/2 a p.č. 1360/5 je zakreslen jako plot drátěný, což je v rozporu se skutečností. Současně je z fotografie patrné, že se v terénu nalézají také dřevěný kolík, který není v náčrtu ZH vyznačen a není zřejmé, co představuje.

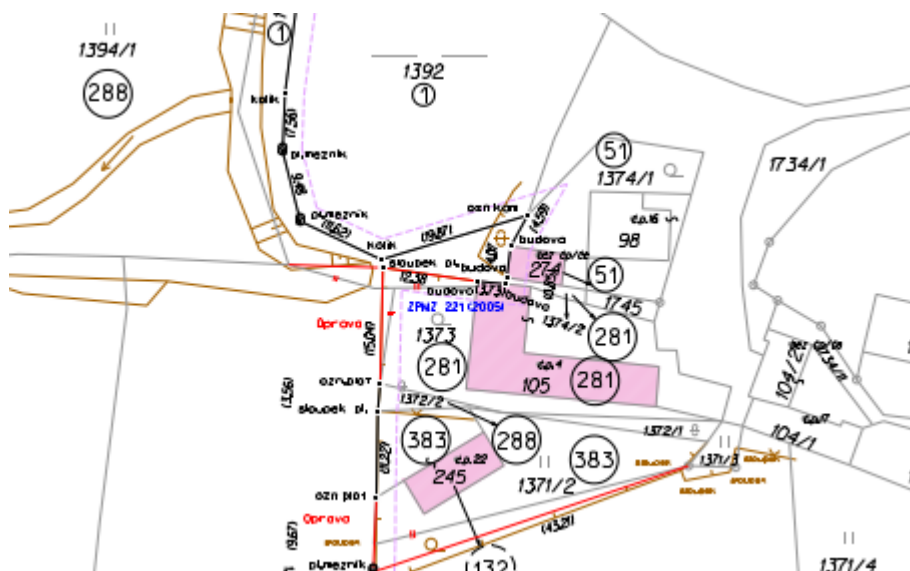
94. Dle bodu č. 74 Protokolu2: „*Pozemek p.č. 1363/1 je dle územního plánu zahrnut v zastavitelném území obce, tzn. že dle technické zprávy z šetření KoPÚ měl být zahrnut do pozemků nesměňovaných a obvod KoPÚ měl jít po vnějším obvodu pozemku p.č. 1363/1, který je trvale ohraničen dřevěným oplocením s podezdívkou a je ve skutečnosti užíván jako zahrada*“.

K tomuto kontrolnímu zjištění obviněná uvedla, že: „*není v mojí kompetenci zasahovat do stanoveného obvodu KoPÚ, SPU jakékoliv změny zpravidla odmítá*“.

Zde však obviněné nebyl vytýkán vlastní průběh obvodu KoPÚ, ale jeho chybný popis v TZ.

95. Ke zjištění z bodu č. 75 Protokolu2: „*v prostoru parcely p.č. 1393 je situace dosti nepřehledná, chybí detail*“ obviněná uvedla, že: „*ve formátu PDF je čitelnost zajištěna*“.

Dle bodu 4.2.6.2 Návodu však elaborát ZH musí mít vždy analogovou podobu. V analogové podobě je skutečně situace nepřehledná vinnou nevhodného měřítko náčrtu (1:1000) a absencí detailu. Ostatně sama obviněná pochybení potvrzuje, když se odvolává na digitální verzi náčrtu ZH, která je však rovněž nepřehledná (viz následující obrázek).

Náčrt ZH při 100% zvětšení

96. Z bodu č. 82 Protokolu2 vyplývá, že: „Pozemek p.č. 1345/2 na náčrtu ZH je rozdělen na 2 nová parcelní čísla, což je v rozporu s údaji SN na LV č. 288, kde je uvedeno pouze jedno dělení“. V tomto případě skutečnost obviněná vysvětluje takto: „před informací „nové parc. číslo“ bylo opomenuto připsat „2x““. Toto vysvětlení nelze akceptovat, neboť oddělované pozemky mají rozdílné druhy pozemků, proto je nelze vyznačit s předsazením „2x“ (v takovém případě se jedná o shodný druh oddělovaných pozemků).
97. Dle bodu č. 83 Protokolu2: „TZ nese název „Souhrnná TZ zjišťování průběhu hranic“ a k šetření vnitřního obvodu je uvedeno, že vede po intravilánu obce XXX a XXX a je veden zejména po stávajících vlastnických hranicích. Lze tedy předpokládat postup dle § 50 odst. 1 KatV, tedy šetření skutečného průběhu hranic v terénu, který se porovnává s odpovídajícím zobrazením v katastrální mapě s přihlédnutím k původnímu mapovému podkladu. Přesto je v odstavci 2 popisováno porovnávání kontrolního zaměření se stanovenými kritérii (podrobně rozvedeno v následujících bodech) a posuzování překročení či nepřekročení mezních hodnot, což není předmětem šetření (potažmo ani měření) při obnově operátu. V důsledku předvytyčování byl v terénu na mnoha místech realizován generalizovaný stav evidovaný v KMD a zcela ignorován skutečný průběh hranic nalézajících se v terénu“. K bodu č. 83 obviněná uvedla: „skutečnosti týkající se měření jsme zahrnuli do TZ k ZH proto, že měření předcházelo ZH, zároveň při měření obvodu KoPÚ se nevyhotovuje TZ týkající se vlastního měření“.
98. V bodě č. 84 Protokolu2 bylo uvedeno, že: „V TZ v odstavci 2. je uvedena věta: Body s KKV 3 byly ověřeny a pro posouzení jejich kvality byla zvolena maximální dopustná odchylka $U_{xy}=0,28$ m. Není jasné, co je myšleno termínem maximální dopustná odchylka. Obdobně ve větě: Tento mezní interval 0,14 m je roven základní střední souřadnicové odchylce pro KKV 3 ... KatV hovoří o základní souřadnicové chybě, mezní souřadnicové chybě a mezní polohové chybě. Z výpočetního protokolu k ZPMZ č. XXX bylo zjištěno, že na bodech č. 306-1567 až 306-1571 byly porovnávány střední souřadnicové chyby zjištěné na jednotlivých bodech s mezní souřadnicovou chybou a ve všech případech byly nižší než mezní hodnota. Při bližším

zkoumání bylo zjištěno, že pro zachování homogenity souřadnic mezi přebíranými body a body nově určenými je stanovená mez nevhodná. V důsledku toho budou v obnoveném operátu evidovány souřadnice, které jsou ve vztahu ke stavu v terénu na pomezí mezních hodnot. Nehledě na to, že v tomto konkrétním případě, neměly být body evidovány s kk 3. Zde došlo k pochybení, když nebyl dodržen postupu dle § 50 odst. 1 KatV a přebírán výsledek ZČ z roku 1924, přestože hranice jsou v terénu trvale stabilizovány, a navíc bez účasti vlastníků pozemků p.č. 489/9 až 489/15“, přičemž obviněná vysvětlila, že „odchylka byla neúplně nazvaná v důsledku opomenutí, resp. jedná se o chybu v psaní“.

99. K Bodu č. 85 Protokolu2: „K větě: Hranice, které byly geodeticky ověřeny bez šetření s vlastníky (KKV 3) jsou v náčrtech označeny tmavě modrou s uvedením čísla GP a datem realizace GP. Není zřejmé, co má být touto větou řečeno. Zda pouze došlo ke kontrolnímu zaměření bez účasti vlastníků nebo zda na základě kontrolního zaměření, kdy body evidované s kk 3 vyhovují svou přesností, bylo rozhodnuto o tom, že vlastníci nebudou pozváni na šetření hranic, což by však bylo v rozporu s ustanovením § 50 KatV a ustanovením 4.2.2.6 Návodu“ a k bodu č. 86 Protokolu2: „U některých bodů, které jsou v náčrtu vyznačeny černě a je uveden způsob označení v terénu a navazuje na ně černě vyznačená hranice, je modře uvedena informace s číslem ZPMZ a rokem. Není zřejmé, zda tyto body byly šetřeny nebo přebírány z původních výsledků a ani v technické zprávě nejsou uvedeny informace, jak na tyto body pohlížet“, obviněná uvedla, že samotná věta v TZ je v pořádku, ale nezachycuje všechny situace, které nastaly při přebírání hranic z předchozích výsledků z.č“.
100. K bodům č. 83 – č. 86 ZKI sděluje, že vytýkané skutečnosti dokreslují neodborné zpracování TZ. Už samotná skutečnost, že TZ je extrémně stručná i přesto, že jsou v ní uvedeny skutečnosti, které se ZH přímo netýkají, dokresluje, že obviněná si při jejím ověřování významně ulehčila práci. TZ obsahuje nepřesné údaje, např. že obvod byl stanoven po nevládních hranicích, dle TZ se nevyskytla žádná významná skutečnost, která by měla být popsána, přitom z kontroly elaborátu vyplývá opak. V průběhu projednávání přestupku obviněná musela uvést významné množství vysvětlení, která součástí (ověřené) TZ nejsou. Vysvětlení poskytnuté při projednávání dohledu na ověřování výsledku zeměměřické činnosti nebo při projednávání přestupku nejsou součástí ověřeného elaborátu a nelze k nim přihlížet. TZ má obsahovat krátký popis všech skutečností důležitých pro posouzení vykonaných prací, způsoby a důvody odchýlení se od stanovených pravidel a postupů apod. V TZ není popsán důvod, proč není respektován stav terénu, původní výsledek zeměměřické činnosti nebo naopak, proč byl upřednostněn jiný výsledek zeměměřické činnosti, přestože je v rozporu se skutečným stavem terénu apod. Z uvedeného zcela jednoznačně plyne, že obviněná nepřikládá TZ žádnou váhu, přestože se jedná o zcela klíčovou součást elaborátu.

Souhrnné zhodnocení vad

101. Z výčtu a množství pochybení je seznatelné, že při ověřování elaborátu ZH nebylo postupováno odborně a vycházeno ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Z odborného hlediska byl ignorován původ obnovovaného katastrálního území, resp. hranice obvodu KoPÚ. Mapa v lokalitě vznikla v roce 1828 při mapování stabilního katastru, a to v měřítku 1:2880.
102. Mapa byla vyhotovena s přesností a podrobností danou měřítkem mapy, technickým měřickým vybavením (měřický stůl) a účelem pozemkové evidence. Až do roku 1928 měla evidence čistě daňový účel. Katastrální mapa nikdy neměla sloužit k vytyčování hranic pozemků nebo jejich

stanovení v terénu a nikdy s ohledem na své měřítko nemohla nést detailnost terénu. Parcela byla pouze zobrazením pozemku pro účely daní, proto byly hranice zobrazovány do jisté míry schematicky (generalizovaně). Na daňovou zátěž mělo významný vliv ocenění pozemku (výnos, bonita). Každá linie hranice parcely měla v terénu svůj základ, byla viditelná, přičemž různé výstupky nebo odchýlení hranice od přímé spojnice bodů byly často zanedbávány.

103. Ve své podstatě, od doby pozemkového katastru je snaha veškeré katastrální mapy přemapovat do systému JTSK s detailností odpovídající mapě v měřítku 1:1000. Z toho vyplývá i § 41 katastrálního zákona, dle kterého se k obnově katastrálního operátu mapováním přistoupí, pokud geometrické a polohové určení nemovitostí v důsledku značného počtu změn, nedostatečné přesnosti nebo použitého měřítka katastrální mapy již nevyhovuje současným požadavkům na vedení katastru, proto se i v souladu s § 42 katastrálního zákona ZH provádí dle skutečného stavu v terénu.
104. Elaborát ZH musí být vytvořen dle jednotných pravidel a postupů bez ohledu na to, zda vlastní šetření je prováděno KÚ nebo soukromým subjektem, neboť se stává součástí jednotného evidenčního nástroje. Bez vysvětlení v TZ nelze například zjistit důvody označení modrými čísly ZPMZ u lomových bodů hranic zakreslených černě, odkazování na ZPMZ z tvorby KMD a celá řada skutečností vybočujících mimo běžný postup atd. Při šetření hranic (v) intravilánu obce se běžně hranice ztotožňují se zákresem v (obnovované) mapě, pokud z jiného dokladu, příp. zdůvodnění, nevyplyvá jinak. V řešené lokalitě však velká část hranic pozemků byla vyšetřena po předvytyčených hraničních znacích (příp. kolících) v blízkosti stávající hranice. Obviněná při projednávání přestupku tuto skutečnost vysvětlila rozsáhlými změnami v lokalitě, však takovou významnou skutečnost nelze v TZ vůbec zjistit, odhlédneme-li od faktu, že k žádným rozsáhlým změnám v předmětném katastrálním území nedošlo. U mapování vznikají běžně situace zahrnující opravy chyb zobrazení, přičemž dokončení opravy a upřesnění zákresu mapy je cílem mapování, vždy pokud by takové řešení neznamenal obcházení vkladového řízení. Při projednání přestupku v místech, kde bylo možné k opravě chyby přistoupit, byly naopak hledány důvody pro neopravení, a to i za použití výsledků zeměměřických činností, které se naopak daly využít k odůvodnění, že není obcházeno právě vkladové řízení. Odmítání zabývat se zpřesněním a opravením katastrálního operátu je významným ulehčením práce, avšak u obnovy katastrálního operátu postupem zcela nepřijatelným. V TZ nebyla popsána žádná konkrétní skutečnost vedoucí k důvodu rozsáhlého neztotožňování v terénu se nacházejících hranic s jejich zákresem v mapě. S mapou KMD, kde je převážná část bodů evidována s kk8 a byla vyhotovena na podkladě mapy stabilního katastru, se pracuje shodně jako s mapou analogovou, zejména v extravilánu, kde lze předpokládat menší množství nalezených identických bodů při tvorbě KMD.
105. V TZ je uvedeno, že hranice pozemků byly předvytyčeny, protože je vlastníci neznají, avšak dle TZ při předvytyčení (a šetření) byly využity pouze mapa KMD a mapa zjednodušené evidence. Jakkoli se obviněná ve své argumentaci opírá o výsledky předchozích zeměměřických činností, tyto při ZH využity nebyly, což ostatně dokládá již zmiňovaná skutečnost, že v náčrtech ZH je odkazováno pouze na ZPMZ z tvorby KMD. Další zásadní skutečnosti nelze z elaborátu seznat, přičemž jsou nestandardní, např. zajištění nestabilizovaných bodů v okamžiku jejich šetření metodou GNSS. Samotný výčet pochybení je v odborné rovině výrazný a dílo nebylo vyhotoveno s minimální požadovanou odbornou péčí. Na styku s územím mapovaným KÚ mohou vzniknout určité nespokojitosti.

106. Rozsáhlá argumentace obviněné, zejména vztahující se k chybám neztotožnění hranic (mapy a terénu) je vedena v rovině hypotéz, které samozřejmě nelze vyloučit, avšak jejich užití lze považovat za laické. Z odborného hlediska je známo, že stávající mapy trpí různými lokálními deformacemi a nepřesnostmi. Zároveň není běžnou praxí zábor sousedních pozemků, zejména s odkazem na instituty posesorní nebo zápurčí žaloby, pravomoci stavebních úřadů atp. Nalezení vlastnické hranice bude vždy opanováno určitou mírou nejistoty, neboť v terénu je viditelná jen hranice držby nebo druhu pozemku. Nicméně právě hranice držby je hranice běžně šetřená, např. dle Instrukce A a předchozích směrnic. Neztotožňování hranic ve vyšší míře nežli ojediněle, je neobvyklé a už samo o sobě vykazuje významnou možnost neodborného postupu. Pokud do kontextu veškerých odborných předpokladů zasadíme elaborát ZH ověřený obviněnou, nelze dojít k jinému hodnocení, než že obviněná při jeho ověření nepostupovala odborně a nevycházela ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Samotná vyjádření obviněné v některých případech ozřejmila postup, ve většině případů však nelze takové skutečnosti seznat ze samotného elaborátu ZH, přičemž dokumenty z průběhu dohlédací činnosti nebo řízení o přestupku se nestávají součástí archivovaného elaborátu.
107. Obviněná tak ověřila elaborát, kdy odborné základy nebyly brány v potaz. Elaborát byl ověřen i za situace, kdy byly v terénu ignorovány výstupky větší nežli 0,10 m, nebylo postupováno dle skutečného stavu v terénu, jen malé množství hranic bylo přeúčeno, resp. zpřesněno nebo opraveno. Celý elaborát, resp. jeho kontrolovaná část, je zatížen neodborným postupem i z dalších hledisek. Nebyly šetřeny budovy, jak předpokládá Návod, šetřené hranice nebyly zajišťovány v okamžiku, kdy nebyly trvale stabilizovány, byly užity chybné druhy čar v náčrtech ZH. Bylo využito nevhodné měřítko náčrtů ZH pro mapování vnitřního obvodu KoPÚ, přičemž tyto náčrty nebyly dostatečně doplněny detaily. Práce při šetření hranic a vyhotovení elaborátu byly významně ulehčeny v takovém množství pochybení, že se ve své podstatě pochybilo ve všech odborných aspektech ZH. Zároveň bylo významně zjednodušeno vyhotovení TZ, ze které nelze zjistit žádnou významnou skutečnost, která nastala při ZH. Důvody porušení některých ustanovení katastrálního zákona nebo Návodu z TZ nelze vůbec seznat.
108. Veškerá argumentace obviněné je v podstatě novým zjištěním nebo uváděním v elaborátu neexistujících informací. Elaborát tak, jak byl ověřen, nemůže obstát. Důvody pro neobvyklý postup byly dohledávány obviněnou až v reakci na přestupkové řízení, případně řízení kontrolní. Nutno vyzdvihnout, že obviněná ve svých vyjádřeních a odůvodněních nerozlišuje zpětně dohledané původní výsledky zeměměřických činností a jiné výsledky zeměměřických činností, které využívá ke své obhajobě poměrně účelově.
109. Šetřením ZKI bylo zjištěno, že v řadě případů dle Protokolu1 i Protokolu2 nebyl dodržen postup vyplývající z ustanovení § 50 odst. 1 KatV. Naopak bylo využito předvytyčení evidovaného stavu a nebyla zohledněna přesnost evidovaných bodů, v důsledku čehož vyšetřený stav nerespektuje trvalé označení v terénu nebo je přizpůsoben chybně. V důsledku provedeného šetření resp. v důsledku neodborného zacházení s předvytyčením, došlo k tomu, že nebyl vyšetřen skutečný stav, ale realizován generalizovaný zákres či zákres chybný, což není cílem nového operátu.
110. Dále lze obecně konstatovat, že v mnoha případech jsou informace uvedené v náčrtu ZH nejednoznačné či nepřesné, čímž je zásadně snížena vypovídací schopnost tohoto díla. Nekvalitně a chybně vyšetřený stav se promítl do GP, který byl využit při správě a vedení katastru.

IV. Promlčení přestupku

111. Podle § 31 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky „*promlčecí doba počíná běžet dnem následujícím po dni spáchání přestupku; dnem spáchání přestupku se rozumí den, kdy došlo k ukončení jednání, kterým byl přestupek spáchán*“.
112. Podle § 32 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky „*promlčecí doba se přerušuje*
a) *oznámením o zahájení řízení o přestupku,*
b) *vydáním rozhodnutí, jímž je obviněný uznán vinným; je-li prvním úkonem v řízení vydání příkazu, přerušuje se běh promlčecí doby jeho doručením,*
c) *vydáním rozhodnutí o schválení dohody o narovnání;*
přerušením promlčecí doby počíná promlčecí doba nová.“.
113. Uvedený výsledek zeměměřické činnosti byl ověřen dne 3. 6. 2019 (elaborát zjišťování hranic). Vzhledem k tomu, že v daném případě byla promlčecí doba přerušena, odpovědnost za přestupek zaniká nejpozději 8 let od jeho spáchání.
114. Z výše uvedeného tímto vyplývá, že odpovědnost obviněného za výše popsany přestupek podle § 17b odst. 4 zákona o zeměměřictví dosud nezanikla.

VI. Uložení správního trestu

115. Podle § 17b odst. 3 zákona o zeměměřictví může ZKI za přestupek podle odst. 1 nebo 2 uložit pokutu do výše 250 000 Kč.
116. Podle § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky „*při určení druhu správního trestu a jeho výměry se přihlédne zejména*
a) *k povaze a závažnosti přestupku,*
b) *k tomu, že o některém z více přestupků, které byly spáchány jedním skutkem nebo více skutky, nebylo rozhodnuto ve společném řízení,*
c) *k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem,*
d) *u pokusu přestupku k tomu, do jaké míry se jednání pachatele přiblížilo k dokonání přestupku, jakož i k okolnostem a důvodům, pro které k jeho dokonání nedošlo,*
e) *u spolupachatelů k tomu, jakou měrou jednání každého z nich přispělo ke spáchání přestupku,*
f) *u fyzické osoby k jejím osobním poměrům a k tomu, zda a jakým způsobem byla pro totéž protiprávní jednání potrestána v jiném řízení před správním orgánem než v řízení o přestupku,*
g) *u právnické nebo podnikající fyzické osoby k povaze její činnosti,*
h) *u právního nástupce k tomu, v jakém rozsahu na něj přešly výnosy, užitky a jiné výhody ze spáchaného přestupku, a v případě více právních nástupců k tomu, zda některý z nich pokračuje v činnosti, při které byl přestupek spáchán,*
i) *u pokračujícího, trvajícího a hromadného přestupku k tomu, zda k části jednání, jímž byl přestupek spáchán, došlo za účinnosti zákona, který za přestupek stanovil správní trest mírnější než zákon, který byl účinný při dokončení tohoto jednání.*“.
117. Ve vztahu ke spáchanému přestupku ZKI při určování druhu a výměry správního trestu nepřihlížel ke hlediskům uvedeným v § 37 pod písm. b), d), e), g), h) a i) zákona o odpovědnosti za přestupky. Tato hlediska jsou vyloučena, jelikož obviněná se jako fyzická osoba

bez spolupachatelů dopustila jedním skutkem jednoho dokonaného přestupku, k jehož projednání je příslušný ZKI.

118. Zákon o zeměměřictví je ve vztahu k zákonu o odpovědnosti za přestupky rovněž zákonem speciálním.
119. Je třeba znovu podotknout, že uvedený výsledek zeměměřické činnosti musí být a také byl ověřen fyzickou osobou s úředním oprávněním, že svými náležitostmi a přesností odpovídá právním předpisům (§ 12 odst. 3 zákona o zeměměřictví). Dále pak, že fyzická osoba s úředním oprávněním odpovídá za odbornou úroveň jí ověřených výsledků zeměměřických činností, za dosažení předepsané přesnosti a za správnost a úplnost náležitostí podle právních předpisů (§ 16 odst. 2 zákona o zeměměřictví).
120. Hlavním kritériem pro určení výše pokuty za spáchaný přestupek na úseku zeměměřictví, ke kterému musí ZKI přihlídnout, je povaha a závažnost přestupku. Kritéria charakterizující povahu a závažnost přestupku jsou více rozvedena v § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky. Účelem skutkových podstat přestupků na úseku zeměměřictví je ochrana zájmu společnosti na řádném výkonu zeměměřických činností v souladu s právními předpisy, aby jejich výsledky svými náležitostmi a přesností odpovídaly právním předpisům.
121. Závažnost přestupku, jehož skutková podstata je vymezena v § 17b odst. 2 písm. a) zeměměřického zákona, je plně závislá na druhu, množství a vážnosti pochybení a závad ve výsledku zeměměřické činnosti ověřené obviněnou.
122. Závažnost je zde velmi vysoká. Je nutné si uvědomit, že uvedená pochybení zapříčinila komplikace při navazujícím šetření intravilánu obce, některé části skutečných hranic (ohradních zdí) se staly součástí sousedního pozemku a lze předpokládat, že některé hranice budou muset být v budoucnu v terénu upraveny dle elaborátu ZH nebo legalizovány za využití vkladového řízení. Je potřeba současně podotknout, že ZKI vykonal dohled pouze na části elaborátu zjišťování hranic, kdy si pro vykonané dohledy vybral všechny vnitřní obvody, a tedy lze s jistotou předpokládat, že zjištěné vady se v menší či větší míře vyskytují v celém elaborátu zjišťování průběhu hranic vnitřních obvodů komplexní pozemkové úpravy.
123. Nelze odhlédnout od skutečnosti, že elaborát je vyhotoven za užití celé řady ulehčení, např. nebyly šetřeny způsoby využití budov, nebyly respektovány stávající hranice v terénu, hranice byly stabilizovány dočasně, namísto trvalé stabilizace, aniž by body byly adekvátně zajištěny, výkres (náčrt) byl vyhotoven v měřítku 1:1000, což u hranice intravilánu není běžné ani vhodné, aniž by byly vyhotovovány detaily v místech, kde je potřeba. Podobně zjednodušena byla práce i při generování čísel popisných budov, které byly vždy umístěny do definičního bodu stavby (byť takové pochybení není závažné). Celá řada zjednodušení a urychlení práce vedla ke skutečnosti, že dílo jako celek se dostalo do rozporu s právními předpisy, přičemž celé dílo tak bylo vyhotoveno podstatně sníženými náklady a vyhotovitel i ověřovatel získal významnou konkurenční výhodu, oproti subjektům, které dílo zpracovávají s potřebnou péčí a odborností.
124. Ze smlouvy o dílo, jejímž předmětem je úprava práv a povinností při realizaci veřejné zakázky „Vypracování návrhu komplexních pozemkových úprav v k.ú. XXX“, vyplývá, že samotná hodnota přípravných prací, jejichž podstatnou část tvoří vyšetření a zaměření obvodu

(polohopisu), má cenu 2 137 080 Kč bez DPH. Nedodržení předpisů může ohrozit nejen veřejný zájem na kvalitním a legislativně předepsaném katastrálním operátu, ale může mít významný dopad do veřejných rozpočtů právě s odstupem let. Cena díla současně nastiňuje velký rozsah obviněnou ověřené zeměměřické činnosti.

125. Obviněnou ověřený výsledek zeměměřické činnosti je zatížen takovými vadami, které narušují důvěryhodnost řádného výkonu zeměměřických činností vyhotovených pro účely katastru (ve veřejném zájmu) a tedy vážně ohrožují zájem společnosti na tom, aby katastrální operát sloužil jako účinný nástroj ochrany právních vztahů k nemovitostem. Z hlediska povahy a závažnosti protiprávního jednání obviněné je ZKI přesvědčen, že obviněnou ověřený výsledek zeměměřické činnosti představuje velmi závažné ohrožení veřejného zájmu na řádném výkonu zeměměřických činností. Podle závažnosti a možných důsledků pochybení by ZKI stanovil sankci ve výši 250 000 Kč, která z jeho pohledu není v tomto případě ani dostatečná.
126. ZKI považuje za nutné, aby fyzická osoba s úředním oprávněním měla nastaveny vnitřní kontrolní mechanismy, které jsou povinnou součástí procesu ověření výsledku zeměměřické činnosti a které zaručí, že výsledek zeměměřické činnosti, který je využit pro správu a vedení katastru nemovitostí, je předkládán v souladu s odpovídajícími právními předpisy.
127. Dále je potřeba posoudit, zda obviněná se dopustila přestupku jako fyzická osoba nebo podnikající fyzická osoba, jelikož v případě fyzické osoby se do výše stanové sankce promítá míra zavinění obviněné. Nahlédnutím do veřejné části živnostenského rejstříku (dostupný na <https://www.rzp.cz>) ZKI zjistil, že obviněná je podnikající fyzickou osobou IČO: XXXXXXXX, se sídlem XXX, s živnostenským oprávněním pro předmět podnikání „výkon zeměměřických činností“. Samotné ověřování výsledků zeměměřické činnosti nelze zařadit pod živnost „výkon zeměměřických činností“. Ověřování výsledků zeměměřických činností může být dle § 421 odst. 2 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“), podnikáním na základě jiného oprávnění podle jiného zákona, ale pouze za předpokladu naplnění všech definičních znaků podnikání dle § 420 občanského zákoníku. ZKI se musí zabývat otázkou, zda obviněná, jako podnikatel s živností „výkon zeměměřických činností“, dne XX. XX. 2019 ověřila pod číslem ověření XX/2019 elaborát zjišťování průběhu hranic obvodů komplexní pozemkové úpravy a s nimi související záznam podrobného měření změn č. XXX, vše pro katastrální území XXX, v přímé souvislosti s podnikáním. Obviněná je současně v zaměstnaneckém poměru u obchodní firmy XXX s.r.o., IČO: XXXXXXXX, se sídlem XXX.
128. Dle popisového pole v souvisejícím záznamu podrobného měření změn č. XXX je vyhotovitelem XXX s.r.o. a současně je uvedeno, že záznam podrobného měření změn vyhotovila odborně způsobilá osoba Ing. X. Y.. Na základě těchto zjištěných skutečností má ZKI postaveno na jisto, že obviněná porušila své povinnosti jako fyzická osoba, jelikož při ověření číslo XX/2019 elaborátu zjišťování průběhu hranic vnitřních obvodů komplexní pozemkové úpravy a s nimi souvisejícího záznamu podrobného měření změn č. XXX vystupuje jako zaměstnankyně obchodní firmy XXX s.r.o., nikoliv v přímé souvislosti se svým podnikáním na základě živnostenského oprávnění. ZKI dle § 15 zákona zkoumá u obviněné míru zavinění, která je nutným znakem k odpovědnosti obviněné za výše uvedený přestupek.

129. Zavinění lze definovat jako vnitřní psychický stav pachatele přestupku k protiprávnímu jednání a jeho následku. ZKI má za prokázané, že obviněná svým zaviněným jednáním ve formě porušení § 16 odst. 2 zákona o zeměměřictví naplnila znaky přestupku podle § 17b odst. 2 písm. a) zákona o zeměměřictví.
130. Z pohledu zavinění ZKI dále zkoumal, zda byl přestupek spáchán z nedbalosti nebo úmyslně. Úmyslné zavinění je založeno na složce vědomostní a také složce vůle. ZKI z kontextu celého případu došel k závěru, že v jednání obviněné absentuje složka vůle ke spáchání přestupku, tudíž se musí jednat o zavinění z nedbalosti, které je založeno pouze na složce vědění.
131. Zákon o odpovědnosti za přestupky rozlišuje nedbalost vědomou a nevědomou. Přestupek spáchaný z vědomé nedbalosti se skládá ze dvou znaků. Prvním je skutečnost, že pachatel věděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Druhým znakem je skutečnost, že pachatel bez přiměřených důvodů spoléhal na to, že zájem chráněný zákonem neporuší nebo neomezí. Pachatel přestupku musí být schopen rozpoznat a zhodnotit okolnosti, které mohou vytvářet možné nebezpečí pro zájem chráněný zákonem. Oproti nedbalosti vědomé, je prvním znakem nedbalosti nevědomé to, že pachatel nevěděl, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit zájem chráněný zákonem. Druhým znakem je skutečnost, že to pachatel vzhledem k okolnostem a svým osobním poměrům vědět měl a mohl, tedy dodržením určité míry opatrnosti.
132. K závěru o nedbalosti je potřeba zkoumat i předpokládanou míru opatrnosti, kterou mohla obviněná v konkrétním případě vynaložit. Pro ZKI je v tomto ohledu podstatné, že obviněná se podílela na vyhotovení jí ověřeného elaborátu zjišťování průběhu hranic obvodů komplexní pozemkové úpravy a s nimi souvisejícího záznamu podrobného měření změn č. XXX. Vzhledem k tomuto zjištění ZKI dospěl k závěru, že obviněná jednala ve vědomé nedbalosti, jelikož již na základě vyhotovení jí ověřeného výsledku zeměměřických činností měla vědět, že nevychází ze spolehlivě zjištěného stavu, na základě její vyšší odbornosti jako úředně oprávněné zeměměřické inženýrky, ale bez přiměřených důvodů spoléhala na to, že neohrozí nebo neporuší veřejný zájem. ZKI dle jeho úvahy a na základě jeho zjištění kvalifikoval míru zavinění obviněné tak, že se přestupku dopustila ve vědomé nedbalosti. Jelikož obviněná nejednala úmyslně, tak na základě této skutečnosti ZKI snižuje stanovenou pokutu na 200 000 Kč.
133. ZKI při určení správního trestu přihlédl k dalším hlediskům dle § 37 písm. c) a f) zákona o odpovědnosti za přestupky, které mají za účel, aby správní trest dostatečně odpovídal konkrétním okolnostem individuálního případu.
134. Jako k polehčující okolnosti při stanovení sankce lze přihlídnout k tomu, že na obviněnou je pohlíženo jako dosud netrestanou z přestupku na úseku zeměměřictví.
135. Po zhodnocení polehčujících okolností dospěl ZKI k závěru, že obviněné sníží správní trest ve formě pokuty na částku 175 000 Kč. Následně ZKI v případě fyzické osoby musí zkoumat hledisko spočívající v přihlídnutí k osobním poměrům obviněné, zda nepředstavují další důvody pro snížení správního trestu.
136. Kritérium osobních poměrů charakterizuje samotného pachatele přestupku a rozumí se jím různé osobní a rodinné poměry, například jeho majetkové poměry nebo zdravotní stav. K majetkovým poměrům obviněné by musel ZKI přihlídnout tehdy, pokud výše pokuty, kterou

lze uložit, mohla mít likvidační charakter. Důkazní břemeno pro doložení osobních poměrů, které má vést ke snížení stanovené pokuty, je na obviněné. V této souvislosti obviněná ZKI předložila pouze přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2021. Jedná se však pouze o vyplněný formulář daňového přiznání, bez podpisu a bez vyznačení, že v této podobě bylo daňové přiznání skutečně podáno finančnímu úřadu. V rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2021, čj. 4 As 238/2020-46, je uvedeno: „...nepodepsané a oficiálně nepotvrzené daňové přiznání stěžovatele nelze v tomto smyslu použít jako věrohodný doklad majetkových poměrů stěžovatele...“. Na základě výše uvedeného ZKI obviněnou předložené přiznání k dani z příjmu fyzických osob za rok 2021 nezahrnul do úvah o výši sankce ve vztahu k jejím osobním poměrům.

137. Jelikož ze strany obviněné nebyly předloženy žádné další relevantní podklady k osobním poměrům obviněné, musí úvahu o osobních poměrech obviněné ZKI, zejména ve vztahu k možné likvidační výši stanovené pokuty, provést sám na základě vlastního uvážení nebo odhadu. Prvně ve vztahu k pokutě ZKI vychází z průměrné hrubé měsíční mzdy, která dle údajů zveřejněných Českým statistickým úřadem činí 39 858 Kč ke dni 5. 12. 2022 (dostupné na <https://www.czso.cz>). Výše stanovené pokuty tak představuje přibližně 4,4 násobku průměrné mzdy.
138. Na základě nahlédnutí do evidence katastru nemovitostí ZKI zjistil, že obviněná vlastní ve svém výlučném vlastnictví pozemek par. č. 296/57, orná půda, o výměře 784 m², v katastrálním území XXX, a bytovou jednotku č. 1419/9, byt, umístěnou v budově čp. 1419, postavené na pozemku par. č. 2017/9, společně s podílem na společných částech domu a pozemku par. č. 2017/9 ve výši 91/1416, v katastrálním území XXX. Dále obviněná vlastní spoluvlastnický podíl ve výši 1/48 na pozemcích par. č. 2017/10, par. č. 2017/14, par. č. 2017/12, par. č. 2017/13 (jehož součástí je stavba bez čp/če, garáž), par. č. 2017/25 a par. č. 2039/32, vše pro katastrální území XXX. Dle výpisu z katastru nemovitostí na žádné z výše uvedených nemovitých věcech nevázne zástavní právo, které by je zatěžovalo.
139. ZKI dle výpisu z obchodního rejstříku pro obchodní firmu XXX s.r.o., IČO: XXXXXXXXX, se sídlem XXX (dostupný na <https://or.justice.cz>) zjistil, že obviněná působí ve firmě jako jednatelka a současně je i společníkem s obchodním podílem ve výši 50%. Dle poslední účetní závěrky pro rok 2019 dle zveřejněného výkazu zisku a ztrát hospodařila obchodní společnost s kladným výsledkem 413 000 Kč.
140. ZKI na základě zhodnocení celkové situace obviněné, zejména na základě jejího hmotného majetku, došel k závěru, že stanovená pokuta nemůže obviněné přivodit platební neschopnost, případně že by ji přivedla do existenčních potíží. Pro závěr ohledně platební neschopnosti není z hlediska tohoto hodnocení rozhodující, zda obviněná v době vydání rozhodnutí disponuje finančním majetkem ve výši uložené pokuty. Při stanovení sankce tak ZKI z hlediska osobních poměrů obviněné nespatřuje důvod pro snížení výše stanovené sankce, neboť lze vyloučit možnost, že by sankce byla likvidační.
141. Na základě výše zjištěných skutečností ZKI na základě správního uvážení dospěl k rozhodnutí a stanovil výši sankce na 175 000 Kč (70% maximální výše). Stanovenou pokutu považuje ZKI za přiměřenou a potřebnou z preventivně-represivní funkce, za současného přihlédnutí k povaze a závažnosti přestupku. Je samozřejmé, že uložení pokuty může být pro obviněnou nepříjemné, znatelné v majetkové sféře. Nicméně takový účinek je přirozenou a dokonce

žádoucí vlastností správního trestu. Pokud by tomu tak nebylo, vytratil by se jeho smysl. Výše pokuty by měla působit především preventivně (odst. 44 nálezů Ústavního soudu ze dne 25. 10. 2011, sp. zn. Pl. ÚS 14/09).

VI. Náklady řízení

142. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, podle kterého „*Správní orgán uloží obviněnému, který byl uznán vinným, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou.*“. Dle § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů „*paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.*“. Na základě § 79 odst. 5 správního řádu lze pouze v případech hodných zvláštního zřetele, snížit zákonem stanovenou paušální částku o náklady řízení. Obviněná o snížení paušální částky nepožádala.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání, a to do 15 dnů ode dne jeho oznámení k Českému úřadu zeměměřickému a katastrálnímu podáním učiněným u Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Českých Budějovicích [§ 96 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, § 83 odst. 1 a § 86 odst. 1 správního řádu].

Včas podané odvolání má odkladný účinek (§ 97 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky).

Lhůta pro podání odvolání začíná běžet ode dne následujícího po oznámení rozhodnutí. Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacená ve lhůtách uvedených ve výrokové části rozhodnutí, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

JUDr. Pavel P u m p r
v zastoupení ředitele ZKI v Českých Budějovicích

Doručuje se do vlastních rukou:

JUDr. X. Y., advokát, XXX, ID DS: XXX

Na vědomí po nabytí právní moci:

Celní úřad pro Jihočeský kraj, Kasárenská 1473/6, 370 21 České Budějovice – *IDDS: jz5nz4j*
ČÚZK, samostatné oddělení kontroly a dohledu, Pod Sídlištěm 1800/9, 182 11 Praha 8 –
IDDS: 9hj8rjn